Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

4 2017
ročník XIII.

Dívčí vínek

foto: Marek Musil, www.marekmusilfoto.cz

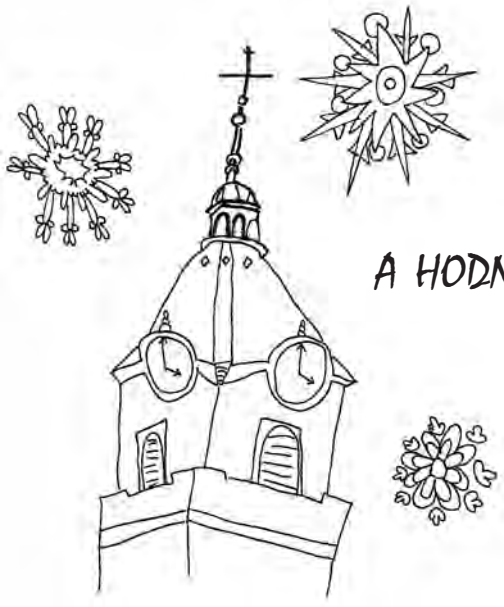

foto na titulní straně: Tři králové, foto Kateřina Paulíková

OBSAH

Slovo starosty 2
Budou volby prezidenta 5
Výpis z usnesení ze zasedání zastupitelstva 6
Společenská kronika 7
Nejbližší plánované akce 9
Představuje se nový farář 10
Okénko školky 11
Okénko knihovny 15
Okénko školy 16
XIX. štafetový běh Boba Zháňala 21
Stolní kalendář Regionu Podluží 22
DĚKUJEME, paní doktorko 22
Za Moravu 23
Rebel Drška z Lanžhota 25
Vzpomínka na minulost 27
Zapomínání na nezapomenutelné 27
Odcházení 28
Kabátek 30
Řeka Dyje 31
Vyčištění Malé Caje. Je vůbec potřeba? 32
Jaké zájmy hájíte? Veřejné, či soukromé? 33
Reakce na článek pana Šálka 34
Reakce na článek p. F. Šálka 36
Zelená perla pod Lanžhotem 36
Rybářský rok 2017 39
Kuželkáři naplnili kuželnu po okraj 40
Judisti opět v plné síle 41
Kynologický klub Kostice 42
Z malého cvičáku až na mistrovství světa 43
Áčko přezimuje na vedoucí pozici 44
Nejlepší podzim fotbalové přípravky 46
Tradice se prodlužuje 48
Taneční studio N.C.O.D. 50
Skautské okénko 51
Sbor dobrovolných hasičů Lanžhot 52
JIC pomáhá jihomoravským firmám 53
Nový jízdní řád 54
Proč darovat krevní plazmu 55

KRÁSNÉ PROŽITÍ
VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ
A HODNĚ ŠTĚSTÍ V NOVÉM ROCE

PŘEJÍ VŠEM SPOLUOBČANŮM

STAROSTA, MÍSTOSTAROSTKA
A VŠICHNI ZAMĚSTNANCI MĚSTA

Slovo starosty

Aby bylo jasno,

tak jsme začali s výměnou a modernizací veřejného osvětlení…

Právě tato skutečnost mne inspirovala k tomu, abych Vám objasnil i některé další záležitosti z dění v Lanžhotě.

Tou první a nejviditelnější je právě probíhající **výměna starého veřejného osvětlení** za moderní a hlavně mnohem úspornější svítidla typu LED. Součástí tohoto projektu je i optimalizace světelných bodů, aby rozložení světla bylo rovnoměrnější. Jedná se o rozsáhlý projekt, kdy plánujeme postupnou výměnu téměř všech světel ve městě. Výměna bude probíhat ve čtyřech etapách v průběhu cca dvou let. Neméně podstatnou záležitostí je ovšem i to, že z větší části na tuto akci využijeme dotační podpory. Výsledkem bude nejenom lepší viditelnost v nočních ulicích, ale hlavně významné snížení nákladů na provoz, zkrátka velká úspora peněz za energie.

Chtěl bych otevřít a objasnit další téma, a to **parkování**. V poslední době se jedná o stále narůstající problém, protože zvýšení ekonomické úrovně s sebou nese i několikanásobný nárůst počtu automobilů během posledních dvaceti let. Předtím bylo běžné, že každá domácnost vlastnila v průměru jedno auto. Dnes není výjimkou, že domácnosti vlastní auta dvě i tři! Dříve se autem jezdilo jen občas, a nebyl problém parkovat v garáži nebo ve vrátnici. Dnes auto používáme mnohem častěji. Dokonce i k pojížďkám po městě volí většina spíše automobil než kolo. Je tedy logické, že každý chce mít auto zaparkované nejlépe hned před vchodem na silnici.

Nemělo by se však při tom zapomínat, že je nutno dodržovat platná pravidla silničního provozu i obecně závazné vyhlášky. Často totiž dochází k ohrožení bezpečnosti i k narušení pořádku. Když totiž auto stojí na chodníku tak, že se kolem nedá projít, musí chodec vstoupit do vozovky. A je jedno, jestli je to dospělý, senior či maminka s kočárkem. Navíc, kromě zpevněných vjezdů nejsou chodníky uzpůsobené na zátěž, kterou způsobuje auto, a často tak dochází i k deformacím nově zbudovaných chodníků.

Mnoho řidičů rovněž dlouhodobě nerespektuje i režim v takzvaných obytných zónách. Nehledě na to, že v případě špatného parkování může dojít i k mnohem většímu nebezpečí, když mezi špatně zaparkovanými auty neprojedou hasiči či sanitka. O zimní údržbě ani nemluvě.

Téměř všichni občané Lanžhota si přejí, aby byl ve městě dodržován pořádek. Z toho důvodu jsme uzavřeli smlouvu s Městskou policií Břeclav. Někteří by dokonce chtěli, abychom si zřídili policii vlastní. Hlavním požadavkem bylo, aby svou práci policie vykonávala poctivě

a důsledně. Jaké je však překvapení, když tomu tak opravdu je!

Rozhodnutím zastupitelstva jsme podepsali dodatek smlouvy o výkonu a působení s Městskou policií Břeclav. Objem služeb v Lanžhotě se znásobil a strážníci jsou v ulicích více vidět. To je přece dobře. Chtěli jsme to. Tím pádem začínají řešit i věci, na které do té doby nezbýval čas, jako například právě špatné parkování. V poslední době čelím kritice, že strážníky posílám schválně tam či onam, aby za to rozdávali pokuty.

To, že neukáznění řidiči dostávají napomenutí, nebo dokonce pokuty, „nezpůsobil" starosta. Naopak starosta žádal strážníky o shovívavost a mírnější řešení, například domluvou. Alespoň zpočátku. Strážníci při výkonu své služby musí řešit všechny přestupky proti veřejnému pořádku, nemohou provádět selekci ve smyslu, něco budeme pokutovat a něco ne. Jsou takto školení a jsou k tomu vedeni.

Vedení města si problém s parkováním uvědomuje a naopak chce občanům při jeho řešení vyjít vstříc. Je však třeba najít tu správnou hranici mezi potřebností a obyčejnou pohodlností. Chválím všechny, kdo se snaží mít okolí svého domu co nejkrásnější. Zároveň by si každý majitel auta měl zvážit, zda je pro něj důležitější velká předzahrádka nebo raději pohodlné parkování přímo u domu. Někdy bude výsledkem kompromis. Chceme umožnit všem, kdo chtějí svou situaci řešit, aby všude tam, kde je to možné, byť třeba i na pozemku města, si zbudovali zpevněné parkování. Samozřejmě po dohodě a náležitém ohlášení! Zároveň s dopravními experty tvoříme návrhy na navýšení počtu parkovacích míst. Budeme rádi, když se aktivně do tohoto procesu zapojíte a společně budete hledat řešení, které vám ve vaší ulici bude vyhovovat nejlépe. Plánujeme besedy s občany lokalit i ulic, kde jsou problémy nejpalčivější. Snahou vedení města není represe, jak si někteří myslí, ale hlavně uspokojení potřeb všech obyvatel. Ovšem při zachování pořádku ve městě.

Dalším žhavým tématem, které bych rád objasnil, je otázka **konkurzu na ředitelku mateřské školky**. Každý zřizovatel školního zařízení, ať už obec nebo kraj, má právo periodicky vždy po šesti letech vyhlásit konkurz na ředitele. Právě tuto možnost jsme v případě mateřské školy využili. Zákonný proces je takový, že rada obce nejprve k určitému datu odvolá ředitele a zároveň před tímto datem vyhlásí konkurz. Současný ředitel má samozřejmě možnost se tohoto konkurzu rovněž zúčastnit. Výběrová komise složená ze zástupců Jihomoravského kraje, České školní inspekce, odborníků z praxe i zástupců pedagogického sboru a zřizovatele pak vybere nejvhodnějšího kandidáta. Toho pak rada města jmenuje do funkce. Jedná se o jeden z nástrojů zřizovatele k dosažení optimalizace školského zařízení.

Vzhledem k tomu, že k manažerské práci současné ředitelky jsme měli výhrady, které byly podpořené i závěry kontrol České školní inspekce i hygieny, rozhodli jsme se k tomuto kroku i my. Slibujeme si od tohoto opatření zlepšení vedení školky, lepší spolupráci se zřizovatelem i aktivní komunikaci se základní školou.

Nutno ještě dodat, že nový ředitel školky bude muset při svém nástupu řešit náročný úkol vyplývající ze záměru demolice staré nevyhovující jídelny a přístavby nové části budovy školky v příštím roce. Tím by se měla zároveň zvýšit i kapacita mateřské školky tak, aby zde bylo možné umístit téměř všechny lanžhotské děti předškolního věku.

Dalším nepříjemným tématem je nutnost **uzavření hlavního sálu Společenského domu**, bývalého kina. K tomuto kroku jsme byli nuceni přistoupit poté, co statik přivolaný na posouzení průhybu stropu zhodnotil stav střešní konstrukce. Na několika místech se objevilo poškození této konstrukce, čímž se narušila statika. Dle oficiálního písemného vyjádření specialisty zde hrozí zřícení střechy. Z důvodu velké odpovědnosti za zdraví návštěvníků jsme byli nuceni tyto prostory okamžitě uzavřít. Je tedy nutné připravit renovaci střechy. Budeme se samozřejmě snažit, aby to netrvalo zbytečně dlouho.

Ke konci roku jsme ještě stihli dokončit **prodloužení ulice Zahradní** v lokalitě Stráže. I když se jednalo o poměrně malou stavbu tohoto druhu, potýkali jsme se s nečekaným množstvím administrativních překážek. Podstatné však je, že se tak po mnoha letech podařilo dokončit stavbu, která umožní několika stavebníkům vybudovat si vlastní bydlení.

S administrativními překážkami ze strany povolovacích orgánů se museli rovněž potýkat poskytovatelé **bankomatu** v Lanžhotě. Z toho důvodu se termín instalace neplánovaně posunul, ačkoli technická příprava byla provedena z naší strany včas. Vypadá to, že bankomat dostane Lanžhot akorát „pod stromeček".

Pod stromeček jsme si rovněž nadělili i **rozpočet** města na rok 2018, který počítá s investičními akcemi v horizontu jednoho i více let. Navíc díky dobrému hospodaření, které bylo vysoce oceněno nezávislým auditem, nám zůstala i větší finanční rezerva na rozsáhlejší projekty, jako například vybudování nové lokality pro bydlení, stavba cyklostezky do Břeclavi, přístavba jídelny u základní školy nebo koupací biotop. Vše se do značné míry odvíjí mimo jiné i od ochoty majitelů dotčených pozemků poskytnout je městu právě pro tyto účely.

A aby bylo těch dárků víc, rozhodli jsme se, že od tohoto čísla bude zpravodaj zdarma! Kromě snahy o zvýšení informovanosti nás k tomuto rozhodnutí vedly i komplikace kvůli EET u obchodníků, kteří nám pomáhají s distribucí.

Abychom dokázali ještě lépe vyhodnotit priority investičních akcí, chtěli bychom oslovit všechny občany Lanžhota. Po Novém roce se Vám proto dostane do rukou **dotazník** takzvaného strategického plánování. Díky tomu budete mít jedinečnou příležitost podílet se na budoucí podobě Lanžhota. Chceme respektovat vaše názory a představy, a plnit tak přání a potřeby co nejširšího počtu občanů. Osobně to vnímám jako ten nejsprávnější postup vedení místní samosprávy. Chce to ovšem i aktivitu a konstruktivní podněty ode všech. Protože co si nezařídíme sami, to za nás nikdo neudělá!

Nastal nám **zimní čas** a spolu s ním i strasti, které z toho vyplývají. Lanžhot je velký, a tak v případě, že napadne sníh,

je třeba jej rychle uklidit a zprovoznit komunikace i chodníky. Budeme rádi, když chlapcům z „rychlé roty“ pomůžete tuto nevděčnou, ale potřebnou práci lépe zvládnout.

Blíží se **Vánoce** a s nimi i čas pohody, klidu a míru. Přeji všem, aby se tato nálada rozprostřela i v srdcích všech Lanžhotčanů. A protože bychom k tomu chtěli trochu také přispět, koncem roku uspořádáme již tradiční rozloučení se starým rokem. Můžete se tak opět těšit na zabíjačku v muzeu, koncert na náměstí a nebude chybět i očekávaný ohňostroj.

Vážení občané, dovolte, abych všem popřál klidné a pohodové Vánoce a úspěšný vstup do nového roku. Přeji všem **hodně štěstí!**

Mgr. Ladislav Straka
starosta města

Budou volby prezidenta

Hana Tučková

Sděluji voličům, že podle zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky č. 294/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o volbě prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů se ve dnech 12. a 13. ledna 2018 uskuteční volby prezidenta České republiky.

V PÁTEK 12. LEDNA 2018 od 14 do 22 hodin
V SOBOTU 13. LEDNA 2018 od 8 do 14 hodin

Všechny tři volební okrsky našeho města jsou umístěny v sále restaurace Podlužan na Náměstí. Voliči obdrží nejpozději 9. ledna 2018 celou sadu hlasovacích lístků. Ve dnech voleb provedou volbu tak, že jeden hlasovací lístek pro kandidáta, kterého chtějí volit, vloží ve volební místnosti do úřední obálky a urny. Občané, kteří se nemohou dostavit do volební místnosti, nahlásí na městský úřad, že chtějí volit do přenosné urny, členové okrskových volebních komisí je navštíví a umožní volbu.

V případě, že v prvním kole nebude zvolen prezident, bude se konat II. kolo voleb, a to:

V PÁTEK 26. LEDNA 2018 od 14 do 22 hodin
V SOBOTU 27. LEDNA 2018 od 8 do 14 hodin

opět v sále restaurace Podlužan na Náměstí. Voliči obdrží hlasovací lístky přímo ve volební místnosti, těm, kteří budou volit doma, je členové okrskových volebních komisí přinesou.

Výpis z usnesení z 15. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot ze dne 20. 9. 2017

ZASTUPITELSTVO MĚSTA LANŽHOT

SCHVALUJE:

Z15/17/2 tento program jednání

1. Zahájení
2. Schválení programu
3. Určení ověřovatelů zápisu a zapisovatelky
4. Zpráva o činnosti
5. Zpráva kontrolního výboru
6. Plnění rozpočtu k 31. 8. 2017
7. Rozpočtové opatření č. 5/2017
8. Převod nemovitosti – koupě pozemku parc. č. KN 1310/10 a PK 1310 – Pod Ploty
9. Převod nemovitosti – koupě pozemku parc. č. PK 2065 – Šlajsa
10. Převod nemovitosti – koupě pozemku parc. č. PK 2068 – Šlajsa
11. Převod nemovitosti – koupě pozemku parc. č. PK 3127 – Šlajsa
12. Diskuse
13. Závěr

Z15/17/3 ověřovatele zápisu pana Zdeňka Kořínka a Mgr. Marka Uhlíře a zapisovatelku paní Annu Moučkovou

BERE NA VĚDOMÍ:

Z15/17/4 zprávu o činnosti

Z15/17/5 zprávu kontrolního výboru

Z15/17/6 zprávu o plnění rozpočtu k 31. 8. 2017

SCHVALUJE:

Z15/17/8 koupi pozemků v lokalitě Pod Ploty od vlastníka …, a to parc. č. KN 1310/10 o výměře 2651 m^2, za cenu v místě a čase obvyklou 100 Kč/m^2, a parc. č. PK 1310 o výměře 2777 m^2, za cenu v místě a čase obvyklou 18 Kč/m^2

Z15/17/9 koupi pozemku parc. č. PK 2065 o celkové výměře 3773 m^2, v lokalitě Šlajsa od vlastníka …, za cenu v místě a čase obvyklou 50 Kč/m^2

Z15/17/10 koupi pozemku parc. č. PK 2068 o celkové výměře 1749 m^2, v lokalitě Šlajsa od vlastníků …, za cenu v místě a čase obvyklou 50 Kč/m^2

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Lukáš Holomek
Jana a Aleš Holomkovi, Kout III.

Sebastien Fojtík
Markéta Žůrková a Aleš Fojtík, Břeclavská

Jakub Prokeš
Monika Uhrová a Lukáš Prokeš, Dolní

Filip Tuček
Jana Kalivodová a Jaroslav Tuček, Vinohrady

Výročí narození

99 let
František Uher, Stráže

92 let
Jan Prajka, Kostická
Božena Uhrová, Dolní

91 let
Anna Gálová, Kostická
Věra Skálová, Luční
Jan Bartoš, Luční
Josefa Černá, Hrnčířská

90 let
Marie Maděřičová, U Struhy II.

85 let
Antonín Ciprys, Nová
Drahomíra Kuřítková, Nádražní
Anna Hakalová, Kout I.
Božena Černá, Na Peci
Jan Dvořák, Na Dílni

80 let
Antonín Ciprys, Zahradní
Jan Ryčovský, K. Černého
Marie Ševčíková, Lesíčková
Růžena Němečková, F. Palackého

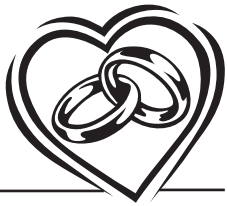
75 let
Drahomír Vančura, Vinohrady
Růžena Létalová, Luční
Emilie Ciprysová, Vinohrady
Božena Holobrádková, U Stadionu
Jiří Skusil, Na Peci
Jan Bartoš, Lesíčková

70 let
Věra Sokolová, Lesíčková
Marie Jitka Bartošová, Sokolská
Josef Uhlíř, Stráže
Petr Balga, B. Němcové
Světla Bartošová, Sokolská
Emilie Chlupová, Masarykova

65 let
Josef Šesták, Hrnčířská
Jan Bartoš, Stráže
Lubomír Klímek, Kostická

Josef Černý, Nádražní
Jan Straka, Břeclavská
František Uher, Kout III.
Marie Trubačová, Lipová
František Bartoš, Nová
Pavel Svačina, Smetanova
František Tureček, Hrnčířská
Stanislava Uhlířová, Komárnov
Zdeněk Pyskatý, Náměstí
Miluše Linhová, Kostická
Věra Pláteníková, M. Šolochova
Cyril Bartoš, Komenského

60 let
Emil Hrubý, Stráže
Dana Janulíková, Stráže
Miroslav Holásek, Náměstí
Ludmila Darmovzalová, Zahradní
Věra Petrlová, Gagarinova
Jan Malarik, Nádražní
Milan Žaloudek, Kout II.
Jan Ondryska, Náměstí
Zdenka Holá, B. Němcové
Josef Tuček, Lipová

Sňatky

Jiřina Rajsiglová, Lanžhot
a **Petr Bilkovič**, Lanžhot

Silvie Markovičová, Lanžhot
a **Pavel Hrubý**, Tvrdonice

Jubilejní sňatky

60 LET MANŽELSTVÍ
Anna a Vít Strakovi, Masarykova

50 LET MANŽELSTVÍ
Věra a Josef Uhrovi, MUDr. Kepáka

Úmrtí

Jaromír Jelínek, 86 let, Sadová
František Kořínek, 75 let, Sokolská
Marie Adámková, 90 let, MUDr. Kepáka
Pavel Švirga, 86 let, Nádražní
Marie Uhrová, 65 let, MUDr. Kepáka
Jiří Švach, 61 let, Vinohrady
Barbora Michalicová, 86 let, Kostická
Josef Tuček, 81 let, J. Husa
Světla Malčicová, 81 let, Břeclavská
Růžena Bartošová, 84 let, Luční
Anna Tučková, 90 let, Komenského
Jan Třetina, 84 let, Komárnov
Ludmila Kraicingerová, 80 let, Gagarinova

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě. Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

Nejbližší plánované akce

2. 12. 2017	**Jarmark + výstava v muzeu + rozsvícení vánočního stromu**
17. 12. 2017	**Adventní koncert B-TET v 16 hodin v Podlužanu, vstupné 100 Kč**
26. 12. 2017	**Žehnání koní**
26. 12. 2017	**Štěpánská krojová zábava**
29. 12. 2017	**Zabijačka + koncert Větry z Jihu s Jiřím Zonygou + pěvecký sbor Masarykovy základní školy + ohňostroj**
30. 12. 2017	**Žehnání vína**
13. 1. 2018	**Krojový ples**
27. 1. 2018	**Společenský ples města**
10. 2. 2018	**Fašanková krojová zábava**
23. 2. 2018	**Ples školy**

Poezie Vánoc

Miluše Linhová

Zachmuřený kraj bez sněhu –
ó jak bezútěšná vánoční idyla,
co nás tedy na Vánoce okouzlí –
snad paprsky luny, které mrakem proklouzly?

Pryč jsou ty šťastné chvíle dětství,
dozněly navždy rolničky saní
i radostný a šťastný smích,
závěje stříbrných vloček a všude jen samý sníh.

Nezoufejme však – možná matka příroda
k nám obrátí svou milovanou tvář
a jednoho jitra oslepí nás sněhu třpyt,
pak o poezii Vánoc nebudeme jen marně snít.

Tu staří i mladí vyrazí vesele do ulic
vzdát studené, leč krásné paní zimě
hold – srdce budou znít skrytou strunou,
večerem Štědrým i nocí zimomřivě tajuplnou.

Zaposlouchejme se proto do večerních zvonů,
ať jejich tóny srdce k lásce probudí.
Zapalme v sobě tisíce třpytivých hvězd
něžné poezii Vánoc na počest.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Představuje se nový farář

Milí přátelé, čtenáři lanžhotského zpravodaje, v posledním čísle jste četli o změně kněží, ke které letos došlo v naší farnosti. Pan farář Josef Chyba, který zde sloužil šest let, odešel do nedaleké Břeclavi a do Lanžhota nastoupil nový duchovní otec. Rád bych využil této příležitosti a krátce se Vám představil. Jmenuji se Pavel Römer a pocházím z Rajhradu u Brna. Narodil jsem se v lednu 1976. Můj otec, stejně jako jeho otec, se vyučil stolařem a dodnes pracuje v tomto oboru, po sametové revoluci začal soukromě podnikat a založil rodinnou firmu, ve které pracuje i můj starší bratr. Maminka je již několik let v důchodu, v minulosti pracovala převážně jako prodavačka.

Základní osmiletou školu jsem navštěvoval v rodném Rajhradě, když jsem v roce 1990 školu vycházel, rozhodl jsem se pro učební obor autoklempíř. Po třech letech studií na učilišti v Rousínově jsem nastoupil do zaměstnání v jednom brněnském autoservisu, kde jsem pracoval na přestavbách a vybaveních sanitních vozů. Přitom jsem měl velkou touhu a přání završit své středoškolské vzdělání maturitou, proto jsem se přihlásil na dvouleté dálkové studium v Brně. Během něj jsem pracoval chvíli jako prodavač ručního elektrického nářadí a zahradní mechanizace, chvíli jako dělník v soukromé pekárně.

Důležitým mezníkem se pro mne stala maturitní zkouška ve strojírenském oboru, krátce po ní, ve svých dvaceti letech, jsem nastoupil na základní vojenskou službu. Dvanáct měsíců nebylo až tak ztraceným časem, jak by se mohlo zdát, během nich jsem prošel několika výcvikovými posádkami, odborným kursem a poddůstojnickou školou. V závěru vojenské služby jsem od armády dostal nabídku zaměstnání, o které jsem dosti vážně přemýšlel, ale nakonec jsem se vrátil do civilu a začal hledat své budoucí povolání. Po půl roce nezaměstnanosti jsem se dostal na pozici vychovatele v denním stacionáři pro mentálně postiženou mládež, kde probíhala i pracovní terapie v dílnách. Na starost jsem dostal kovodílnu, kde klienti zhotovovali jednoduché kovářské výrobky. Zde se také začalo postupně rozvíjet mé poslání ke kněžské službě, velký podíl na něm měli mí kolegové – vychovatelé, na kterých jsem viděl krásnou a prakticky prožívanou víru napříč křesťanskými denominacemi. Bylo pro mne velkým povzbuzením vidět jak katolíci, pravoslavní a evangelíci mohou vzájemně spolupracovat. Právě

v tomto období jsem znovu začal objevovat svoji víru, ve které jsem od malička vyrůstal. Aktivně jsem se účastnil dění ve farnosti a navštěvoval modlitební společenství. S několika přáteli jsem se vypravil na pouť do Medžugorje v Bosně a Hercegovině, která se mi stala velmi silným duchovním prožitkem, jenž nakonec vyústil v jasné rozhodnutí stát se knězem.

Na podzim roku 1999 jsem se naposledy vrátil do školních lavic a poslucháren, prošel jsem přípravným ročníkem v Litoměřicích a pokračoval pětiletým studiem katolické teologie na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci, kde jsem promoval v červnu 2005. V zápětí následovalo jáhenské svěcení v brněnské katedrále a rok jáhenské služby ve farnosti Pohořelice, o rok později jsem přijal kněžské svěcení a nastoupil jako kaplan v Tišnově a Předklášteří. Druhým rokem jsem byl kaplanem ve farnosti Hustopeče a Starovice. Poté již samostatně jako administrátor ve farnostech na Vysočině, konkrétně v Bobrové, Rožné a Zvoli nad Pernštejnem, v těchto farnostech jsem prožil čtyři roky. V srpnu roku 2012 jsem byl ustanoven farářem v Ivančicích, kde jsem působil posledních pět let a odtud také přicházím do Lanžhota. Těším se na všechna setkání s Vámi a příležitosti, při kterých se budeme moci více seznámit a tvořit jedno společenství.

Pavel Römer, duchovní správce
Římskokatolické farnosti Lanžhot

Ve středu **28. 2.** se uskuteční v sále Podlužanu talk show se slavným děkanem **ZBIGNIEWEM CZENDLIKEM**, kterého doprovází zpěvák **PAVEL HELAN**.

Vstupenky budou i v předprodeji. Bližší informace včas sdělíme.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT
Okénko školky

„Hudební kolotoč“

Markéta Procházková

Ve středu 27. září 2017 nás navštívil Hudební kolotoč se svým programem. V průběhu se děti seznámily s nejrůznějšími hudebními nástroji a některé z nich si i vyzkoušely. Program byl plný hudbou nabitých tónů a hudebních vibrací. Některé hudební nástroje viděly děti úplně poprvé: různé dřevěné píšťaly, nosní píšťaly, dešťové hole, různá chřestidla, zvonkohry, akordeón, saxofon, kytaru, housle, klávesy. Vnímali jsme hudbu a její vibrace všemi smysly. Pak jedna z účinkujících vzala do ruky kytaru. Tento hudební nástroj nám byl, jako jeden z mála, známý. Začala hrát písně a ukázala nám, jak je hudba příjemná. Všichni jsme si zazpívali známé i méně známé písničky, poslouchali nejrůznější a nejpodivnější hudební

nástroje. Tóny vycházející z nástrojů námi prostupovaly. Pak nám bylo dovoleno vyzkoušet si některé nástroje. Všechny zvuky nejrůznějších nástrojů vytvořily příjemnou a zvláštní atmosféru. Potom si každý mohl vzít chrastítko a vyzkoušet si, jak se hraje do rytmu. Zvláštní, v místnosti bylo najednou mnoho rozličných tónů a neobyčejného chvění. Všichni jsme si to velmi užívali. Po chvíli se třídou ozval šamanský buben a zpěv do rytmu bubnu, vibrace z bubnů námi prostupovaly. Měli jsme zvláštní pocit. Cítili jsme zvláštní chvění, které jsme před tím při poslechu hudby nikdy nevnímali. Se zavřenýma očima jsme se zaposlouchali do tónů šamanského bubnu a poslechli si indiánskou píseň. Poutavý program byl oceněn potleskem. Pro nás všechny bylo představení velkým zážitkem a již teď se těšíme, co nového se naučíme, až k nám znovu zavítá Hudební kolotoč.

foto Jana Ciprysová

Mateřská školka na návštěvě v lanžhotském muzeu

Martina Kužmová

Přemýšlíte občas nad tím, jak si kdysi hráli naši pradědečkové a prababičky?

My v naší mateřské školce ano, a tak jsme se rozhodli pro děti připravit projektový den v muzeu. Nejprve jsme děti muzeem provedli, aby si udělaly představu, jak se dříve žilo či jaké věci, nářadí nebo oblečení se tehdy používalo.

Na zahradě jsme si společně zazpívali, zatancovali a děti si mohly vyzkoušet různé aktivity, například točení káčou, hru Na krále (která spočívala ve shazování dřevěných špalíků), hru Na blechy pomocí knoflíků, skládání obrázků z různých přírodních materiálů, dřevěné skládačky a hod fazolí na cíl. Pro zpestření si děti mohly zkusit oblíbenou kratochvíli našich prarodičů aneb jak dobře se dá točit s ráfkem od starého kola. Děti byly ze všech aktivit nadšené.

Dopoledne jsme si v příjemném prostředí muzea užili a už se těšíme na další společné akce.

Jubilejní školičkové hody

Iveta Uhrová

V mateřské škole se již podvacáté konaly tradiční školičkové hody se stavěním máje. Po slavnostním zahájení na zahradě mateřské školy se vydal průvod k letošnímu stárkovi Patriku Sedálovi, který se této role hrdě ujal. Stejně jako před deseti lety byli na hody pozváni všichni předešlí školičkoví stárci a stárkové. Svou účastí

foto Kateřina Paulíková

foto Kateřina Paulíková

nás poctilo šest stárků a jedna stárková. I když nám počasí moc nepřálo, děti dlouhou cestu a hodové veselí zvládly až do konce. Na tuto událost přijala naše pozvání i Česká televize, která natočila krátkou reportáž do pořadu Zprávičky, odvysílanou na programu Déčko v sobotu 16. září.

Návštěva Ekocentra Trkmanka

Martina Čapková

Ve čtvrtek 9. 11. 2017 navštívili předškoláci mateřské školy Ekocentrum Trkmanka ve Velkých Pavlovicích. Pro děti byl připraven zábavný vzdělávací program „Ferda Mravenec“. Předškoláci se nemohli dočkat, co se pod po-

foto Martina Čapková

hádkovým názvem skrývá. Děti se díky exkurzi dozvěděly spoustu zajímavostí ze života mravenců, vyzkoušely si vyrobit mraveniště nebo se pokusily zakuklit pomocí pruhů látek. Díky spoustě zajímavých her a aktivit se děti přiučily něco nového a z Ekocentra odjížděly nadšené.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA LANŽHOT
Okénko knihovny

Spolupráce knihovny a školy

Jitka Petrlová

Naše knihovna se snaží již několikátou generací dětí hlavně předškolního a školního věku vést k lásce ke knihám a probudit v nich celoživotní čtenářství. Knihovna často využívá kolektivní formu, při které pracujeme s jednotlivými třídami mateřské školy i třídami prvního stupně žáků základní školy. V těchto lekcích pro děti zajímavou a zábavnou formou čteme jednoduchý příběh, který propojujeme s aktivizačními prvky (říkanky, hádanky), manuální tvorbou, pohybovou aktivitou nebo soutěží.

Program upravujeme také podle daného období, aktuálních výročí a svátků. Vždy chceme, aby náš program byl pestrý a zábavný.

V měsíci říjnu jsme v knihovně přivítali žáky druhých i třetích tříd. Pravidelnými hosty jsou také žáci speciální třídy při zá-

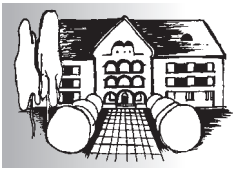
kladní škole, kteří přicházejí i 4x do roka. Se speciální třídou úzce spolupracujeme i ve sběru papíru. Za utržené peníze si pak žáci mohou uspořádat společný výlet. Knihovna měla již čest přivítat i nové prvňáčky, ukázat jim jak knihovna vypadá, její rozdělení a představit krásné a zajímavé knihy, které by si mohli sami prohlížet nebo číst s rodiči. Postupem času, po zlepšení prvňáčků ve čtení, jim doporučujeme knížky, které si můžou číst sami nebo s malou pomocí.

Na konci školního roku prvňáčkům pak předává pan starosta a paní místostarostka knížku v rámci projektu „Už jsem prvňák – Knížka pro prvňáčka".

Prohlédnout si nové knížky pak alespoň jednou za měsíc přichází i děti ze školní družiny. Za všechny tyto návštěvy jsme v knihovně velmi vděčni a doufáme, že děti si kromě malého dárku nebo sladkosti odnesou i tu pravou lásku ke knížkám.

Ke konci roku jsme nachystali pro všechny třídy prvního stupně besedy s vánočními příběhy. Ať už tradičními nebo úplně novými. Pro navození pravé vánoční atmosféry jsme pro děti připravili divadelní zájezd na krásné představení Mary Poppins. Doufáme, že tak dětem zkrátíme to dlouhé čekání na Ježíška.

Tímto také chci všem našim čtenářům i návštěvníkům knihovny popřát krásné adventní období a příjemně strávené vánoční svátky, poděkovat za Vaši přízeň v letošním roce a do Nového roku jen to nejlepší.

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA LANŽHOT
Okénko školy

Běh Akropole cross se stal tradicí

Mgr. Jana Polášková

Dne 27. 9. jsme opět zavítali srovnat síly s jinými školami Podluží do Mikulčic, tentokráte v přespolním běhu. Letos jsme obsadili všechny vypsané kategorie kromě kategorie starších žáků.

Dobré počasí a především organizace závodu přispěly k celkově dobré náladě a atmosféře sportovního klání. Dařilo se nám a úsměvy na tvářích, především našich mladších závodníků, jasně potvrzovaly, že z vítězství a dobrých umístění mají upřímnou radost.

Tento ročník byl z hlediska medailových umístění nejzdařilejší. Na 1. místě ve svých kategoriích se umístily Anežka Bartošová, Zuzana Adámková, Marta Líbalová a Kristýna Spevárová. Skvěle se umístili i Veronika Trubačová, Robin Moravec, Šárka Jurošková či Adéla Uhrová a další.

Všem blahopřeji a těším se na další sportovní soutěžní aktivity.

Žáci si připomněli život i úmrtí TGM

Jiří Mužík, 8.A

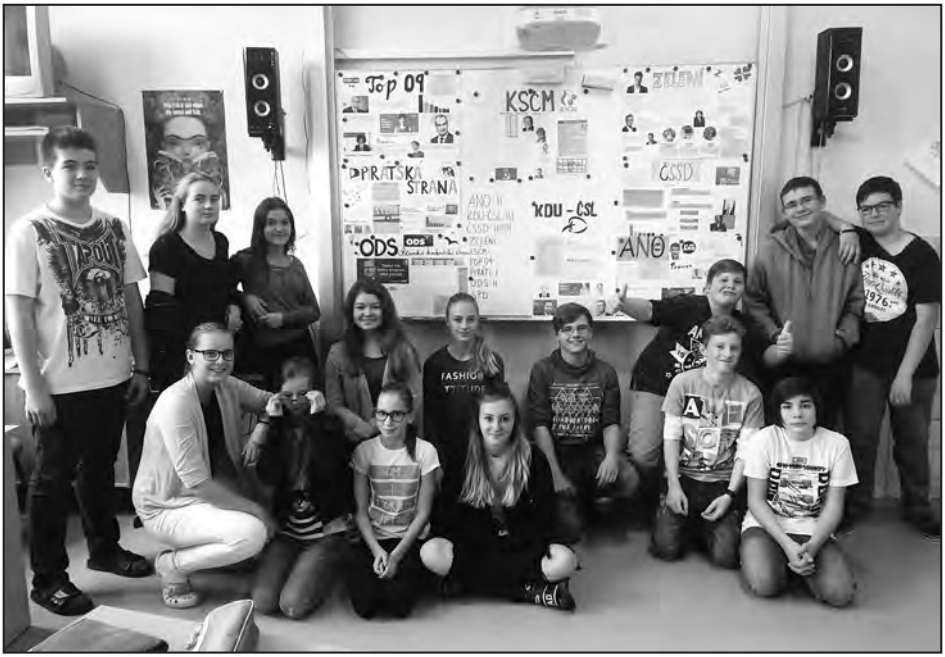
Osmdesát let po úmrtí prvního československého prezidenta Tomáše Garriguea Masaryka, ve čtvrtek 14. září, se žáci 2. stupně a speciálních tříd naší školy sešli u sochy tohoto státníka před naší školou. Školní sbor ELLEY zazpíval jeho oblíbenou skladbu Ach synku, synku a promluvila paní ředitelka i pan starosta. Pan učitel Vlasák nás pak seznámil s Masarykovým životem a jeho vztahem k jižní Moravě a našemu okolí. Někteří se poprvé dozvěděli, že se narodil v Hodoníně a přispěl i na vznik naší školy. Pan učitel také zarecitoval báseň Osm dní od Jaroslava Seiferta, jediného českého nositele Nobelovy ceny za literaturu, který ji sepsal právě k úmrtí tatíčka Masaryka. Na závěr zazpíval sbor a paní ředitelka s panem starostou položili k soše věnce.

Vyzkoušeli jsme si, jak vypadají volby

Natálie Ciprysová, 8.A

Naše třída 8.A pár dní před letošními volbami do Poslanecké sněmovny začala pracovat na zajímavém projektu. Dostali jsme úkol, podle kterého jsme měli ve dvojicích v hodinách občanské výchovy a českého jazyka na papír formátu A3 zpracovat prezentaci vybrané kandidující politické strany. Popsali jsme politické zkratky i loga, dělili jsme strany na tzv. pravici a levici, vypsali jsme tři hlavní body volebních programů a představili jednotlivé lídry. Informace jsme hledali jak na internetu, tak ve volebních letácích a novinách. Zprvu to bylo celkem hektické a zorientovat se ve všech informacích bylo těžké, ale pak to šlo jedna báseň. V průběhu tvoření jsme si vzadu ve třídě udělali ze skříní volební koutek, který střežil náš robot Emil (papírový model robota z literární procházky Lanžhotem – pozn. redakce). Po dokončení prací se začalo prezentovat. Každá dvojice nejprve pustila volební spot strany a poté vše rozebrala dle zadání. Prezentovaly se u nás nejsilnější strany - ANO, ČSSD, ODS, KDU-ČSL, TOP 09, KSČM, SPD, Piráti, Zelení. Když prezentace skončily, začali jsme volit. Po jednom se šlo do volebního koutku, kde si každý vzal papírek a propisku a napsal název strany, kterou chce volit. Vyhrálo ČSSD následované KDU-ČSL, ANO, ODS a Piráty. Celý projekt mě bavil a navíc jsme se něčemu přiučili.

Ovoce a mléko do škol ano, ale od našich farmářů a bez zbytečného plastu

Michaela Kováčová, 9.A

Naše škola se i letos zapojila do projektu Ovoce a mléko do škol. Cílem projektu je dodávat dětem více vitamínů a živin, než je jim běžně dopřáváno. Tímto projekt bojuje proti dětské obezitě. Letos dostávají dvakrát do měsíce ovoce a mléko děti z prvního a nově i druhého stupně. Jelikož jsme začali dostávat nejen ovoce a zeleninu, ale také mléko, poptala jsem se dětí, co si o tom myslí a jak jim to chutná. Kromě plastového balení a mléka nevytkly snad nic. Tím chci říci, že i když jim mléko poprvé nezachutnalo, neznamená to, že není dobré. Naopak. Mléko totiž není chemicky zpracované, a i když je v kelímcích, je to pravé čerstvé mléko. Proto dětem nechutná tak jako mléko kupované v krabicích. Druhé mínus se týká plastů. Zeměkoule trpí nadbytkem této obtížně zpracovatelné suroviny, proto bychom měli nad jejich užíváním přemýšlet. Nejen že tím chráníme přírodu, ale také si udržíme čistší okolí pro další generace. Škola tak bez váhání pořídila nové koše na plast a papír, které najdete na všech chodbách. V redakci nás zaujal i fakt, že minule hrozny a jablka nedovezli z české farmy, ale ze Slovenska a Itálie. Proč dovážíme ovoce z ciziny, když i u nás najdeme jistě plno farem, které by mohly do Lanžhota své plody přivézt? Myslím, že abychom dětem ukázali, jak to na farmách chodí a odkud k nám bylo ovoce dovezeno, mohly by se konat menší výlety po českých farmách, aby děti více přemýšlely nad tím, co jí a kupují. Jinak s projektem naprosto souhlasím, jelikož počet dětí s obezitou stoupá. Jistě - každé dítě sportovat nebude a vegetariána z něj také neuděláte, ale více zdravé stravy vždy prospěje. Zdravé jídlo a pohyb dítěte je totiž to nejdůležitější.

Vida opět nadchla

Tomáš Šesták, 8.A

Den před podzimními prázdniny jsem s ostatními osmáky a deváťáky strávil na výletě do VIDA centra v Brně. Když jsme v devět hodin ráno k centru plnému experimentů dorazili, pan učitel nám rozdal vstupenky a prošli jsme přes turniket. Po vstupu do hlavního sálu jsem byl ohromen! Pokusů a věcí, co jsme si mohli přímo vyzkoušet, bylo snad nespočet. Celý sál je rozdělen do čtyř sekcí – planeta, civilizace, člověk a mikrosvět. V sekci planeta jsme si mohli vyzkoušet odstředivou sílu, udělat vlastní tsunami, zažít sílu vichřice a vody. V sekci civilizace si zkoušíte hlasitost různých zvuků nebo záměnu teploty. Dále si můžete zkusit měření EKG, masáž srdce a vidět pohyb vaší kostry. V sekci mikrosvět jsme si vyzkoušeli sílu různých magnetů. Na horním patře byla skvělá výstava s názvem MechaCirkus. Zážitků i informací jsem si z VIDA centra odvezl opravdu moc.

Drakiáda se na novém místě povedla, i když počasí moc nepřálo

Filip Beneš, 6.A

V neděli 15. října odpoledne se po roce opět uskutečnila Drakiáda, kterou pořádala naše základní škola. Počasí sice akci moc nepřálo, ale nepršelo a úplné bezvětří také nebylo. Novinkou bylo místo konání – tentokrát se totiž Drakiáda přesunula na tzv. Padělky, které najdete na staré cestě z Lanžhota do Břec-

lavi. Odměnou pro zúčastněné byla malá sladkost. Z naší školy pouštěli draky Julie Neumannová, Jana a Vít Říhovi, Marek a Veronika Šimkovi, Adéla Radoňová, Patrik, Robin, Eliška a Adriana Moravcovi, Eliška Markovičová, Eva a Vojtěch Steinerovi a Simona a Denisa Hrubá.

XIX. štafetový běh Boba Zháňala v Hruškách

Denisa Spevárová

Ve středu 11. října 2017 se v Hruškách konal již XIX. ročník štafetového běhu o putovní pohár Boba Zháňala pod záštitou Regionu Podluží. Závodu se účastnily děti z devíti základních škol obcí Regionu Podluží. Na průběh závodu dohlížela společně s Bohumilem Zháňalem také reprezentantka Kateřina Hálová. Děti ze všech obcí běžely výborně, ale pohár nakonec zůstal v Hruškách. Naše děti vybojovaly krásné druhé místo, na třetím se umístily děti z Mikulčic. Vítězná družstva si odnesla domů poháry, diplomy i medaile, pro všechny závodníky připravila obec Hrušky sladkou odměnu.

foto Denisa Spevárová

Stolní kalendář Regionu Podluží již v prodeji

Denisa Spevárová

I letos pro Vás Region Podluží připravil krásné stolní kalendáře na rok 2018, ve kterých najdete nejen hezké fotografie z obce, ale také akce ze všech členských obcí naplánované na příští rok. Cena kalendáře je 50 Kč.

DĚKUJEME, paní doktorko

Hana Tučková

Život člověka plyne jako voda. Ať chceme, nebo nechceme, roky přibývají všem stejně, tomu nemůžeme nijak zabránit. Někdy si říkáme: „Je to vůbec možné, že tak rychle všechno utíká?“ Ano, je to opravdu tak.

Zdá se až neuvěřitelné, že paní doktorka Zdeňka Kuželová prožila v Lanžhotě 41 let. Jejím životem prošly tři generace dětí a mládeže. Jedni z prvních jejích dětských pacientů již za ní chodí se svými vnoučaty. A ona s povahou jí danou měla a má děti stále ráda, na všechny pohlíží jako na „své“. A nebyli to pacienti pouze z Lanžhota, ale také z blízkého i vzdálenějšího okolí, kteří vyhledávali její péči ať už preventivní, nebo léčebnou. Dětem rozumí a vždy se snažila přistupovat odpovědně k řešení jejich problémů.

Paní doktorko, vím, že studium profese lékařky je náročné a vlastně celý život se lékaři ve své práci zdokonalují a učí se stále něčemu novému, ale pokud se stane zaměstnání koníčkem tak, jako ve Vašem případě, pak je život radostnější a šťastnější. S myšlenkou, že můžete někomu pomoci od bolesti a nemoci, se Vám určitě dobře žilo. Je to služba lidem, ke kterým jste nebyla nikdy lhostejná.

Vaše rozhodnutí – užívat si zaslouženého odpočinku chápeme. Vždyť lidé odchází do důchodu daleko dříve a považují to za samozřejmost. Přeji Vám jménem všech pacientů, jménem všech občanů naší obce – užívejte si klidu a odpočinku ve zdraví a v pohodě. K děkování se připojuje i vedení obce, neboť již Vás bere jako jednu z „našich“ občanek.

Za Moravu

Vlasta Ciprysová

Z úcty a památky na mou matku a její kamarádky, které se chtěly vdát za Moravu a hlavně do Lanžhota. Příběh jedné z nich.

Moje matka Rozálie Černá, rozená Prušanská, se narodila 12. 10. 1912. Pocházela z nedalekého Brodského na Slovensku. Doma jich bylo deset, ale dospělého věku se dožili čtyři chlapci a tři děvčata. Rodiče zdědili velké polnosti, a tak museli všichni pomáhat. Později pracovali u nafty, na dráze, pile v Břeclavi a v lese. Také ostatní bratranci a sestřenice – měla jsem jich 26, žije jen 11 - se společně angažovali. Matka statečně nesla i stěhování z velkého domu do hoferství, potom stavbu nového domu u hřiště, podílela se i na stavbě domu v Masarykově ulici. Odvážně nesla, když byl otec vězněn v Uherském Hradišti a potom byl na nucených pracích v Německu. Matka jezdila pracovat do Poštorné - Muny, později pracovala v mlékárně. Tam jsem se poprvé setkala s Jožkou Černým. Příbuzní ho přivedli, postavili na stůl: „Jožko, zpívej." A Jožka zpíval, až se hory zelenaly. Zpíval pěkně a už tehdy měl rád obecenstvo a potlesk. Když jí bylo smutno, zašla za kamarádkou Marii Paulíkovou, která se také vdala do Lanžhota, nebo se sestrou Ankou, která sloužila u zubaře Nejdla.

Po válce pracovala ve vznikajícím JZD, v předsednictví Běty Ciprysové. Také pomáhala u sedláků - Straky, Švirgy a Michalici. Někdy nás maminka vzala na pole a my se těšili na dobrou omáčku.

Hospodyně ji přinesla na pole, nalila do velkého lavoru, z něho jsme všichni jedli, a ještě jsme každý dostali buchtu.

Maminky podle omáčky hodnotily hospodyni, měla ji vždy dobrou. Na koníčky bylo málo času. Strýc Štefa byl výborný brankář v kopané.

V únoru 1930 se matka vdala do rodiny Černých v Nové ulici. O rok později jsem se tam narodila já. Mí rodiče žili v pěkném manželství. Matka byla dobrá hospodyňka a otec zedník, po práci ještě chodíval dělat pro druhé na fušky. Vzkazy si psali na okraj novin: „Rozárko, vzbuď mě." „Martinku, vstávej." Pak se tomu společně zasmáli. Matka si hned po příchodu do Lanžhota pořídila lanžhotský kroj všední a sváteční, ve kterém chodila celý život. Naši řeč se naučila rychle, jen v písemnostech se někdy objevilo slovenské slovo, ale nám to nevadilo. Matka i její sourozenci měli základní vzdělání. Jejich děti už střední, další generace vysokoškolské. Máme v rodině zdravotnice, učitelky, inženýry. Bratranec Bohumil Prušanský byl dlouholetým

předsedou národního výboru i starostou Brodského. Ženu si dovedl ze Slovenska. Jeho žena Helenka reprezentovala Slovensko v kuželkách. V Brodském byla vedoucí samoobsluhy a stala se z ní dobrá Záhoračka.

Matka měla ráda vnučky, proto jsme ji přemluvili, aby pomohla na pionýrském táboře jako kuchařka. K obohacení táborové činnosti jsme udělali jeden den obráceně, tzv. „den na ruby", kdy kuchařky šly k dětem a vedoucí oddílů do kuchyně. Ještě dnes vidím, jak matka v sukni, kacabajce a šátku na babku předcvičovala rozcvičku, potom šla do lesa, učila nové písně a hry. Zatím vedoucí se potili v kuchyni. Ten den byl oběd o hodinu později. A tak se vedoucí zase rádi vraceli k dětem. Táborníci potleskem děkovali za pěkný den.

Když jsem pracovala s dětmi, také jsem pomáhala u lednického rybníka, kde jsme měli putovní tábor. Matka jezdila na kole z Lanžhota, pomáhala hlídat. Večer u táboráku zpívala, učila táborníky naše písničky, vyprávěla o zdejším kraji. Podle zápisu v kronice putující doporučovali naši trasu ostatním školám kvůli zpívající stařence v kroji.

Když jeli polští harcéři do Říma k Svatému otci, stavovali se u nás. Stařka jim pro celý autobus napekla koláčky. Když jí děkovali a líbali ruce, byla ve velkých rozpacích. Dělala to přece ráda a považovala to za samozřejmé. Matka měla ráda lidi a oni zase ji, pro její humor a optimizmus. Ráda, když o něco někdo požádal, v mezích možností pomohla. My jsme doma říkávali: „Naše stařka by se rozdala." Pokládala za samozřejmost upéct a pohostit v Lanžhotě hosty.

Syn mé sestřenice Vlasty Prušanské, Peter Prušanský, si koupil dům v Lanžhotě. Bude z něj Lanžhotčan. Rodné jméno mé matky díky němu dále pokračuje. Jeho manželka je zapálená pro folklor. Jejich synové chodí a budou chodit v kroji. Premiéru již měli v mateřské škole na hody. Moc jim to slušelo.

V jedné písničce se zpívá: „Pane bože, pomoz, ať dojdu co nejdál."

Matka došla do 79 let, než opustila tento svět. Posledních deset let byla hodně nemocná. Nikdy si nenaříkala, nestěžovala, nemohla chodit, jen sedávala na dvoře u domu na lavičce pod mandlovníkem. Maminka, než umřela, byla 14 let vdovou. Když zemřela, našla věčné odpočinutí v Lanžhotě na hřbitově ve stejném hrobě se svým milujícím manželem.

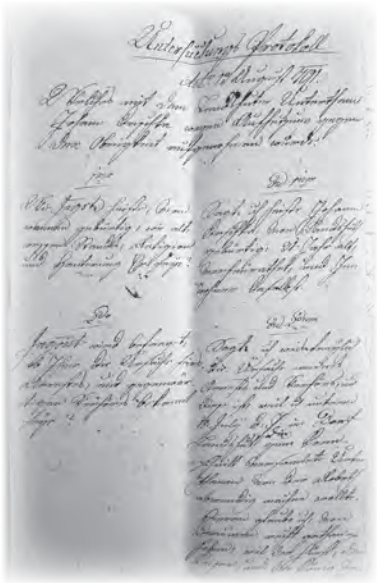
I když maminka není již mezi námi, zůstává v našich srdcích a vzpomínkách navždy. Byla to žena s velkým srdcem a otevřenou náručí, ve které lidé nalezli pomoc, pohlazení, byť jejíma udřenýma rukama nebo jen slovem.

Rebel Drška z Lanžhota

Leoš Doskočil

Dobových pramenů, které nám umožní nahlédnout do vnitřního světa prostých lidí, není mnoho. Výjimkou může být případ Jana Dršky, který svým počinem alespoň na čas vystoupil z anonymity „bezejmenného venkovana". Jan Drška byl podruhem v Lanžhotě, kde se v roce 1760 narodil Janu a Kateřině Drškových (psáno Drschzska). V roce 1785 se oženil s Kristinou Hlaváčovou, s níž měl několik dětí. V roce 1810 zemřel na vodnatelnost. Nic více by nebylo známo o tomto poddaném knížete Lichtenštejna, kdyby nebylo pondělí 18. července 1791.

Toho dne se Lanžhotčané shromažďovali ve vesnici pod dozorem svého rychtáře Vavřince Gajdoše, aby se společně vypravili na robotu sklízet obilí. Poklidný průběh znenadání narušil Jan Drška, když mezi shromážděnými pronesl: „Když kníže nedbá Božích zákonů, a na místo neděl loví, tak já nebudu na žádný způsob robotovat." Následně se obrátil se svými slovy k přítomným robotníkům a křičel: „Lidé, jděte domů. Vy nejste povinní žádnou robotou. Když mě rychtář k správci, ke knížeti, nebo k císaři povede, tak já budu nejen za vás mluvit, ale také statky a hrdlo položím (Gut und Blut geben)."

První strana vyšetřovacího protokolu z 13. 8. 1791, který pochází z Moravského zemského archívu v Brně

Rychtář vyzval robotníky, aby takové řeči neposlouchali a odvedl je na pole pracovat. Drška si však nedal pokoj. Zanedlouho za nimi přiběhnul a k větší skupině znovu zvolal: „Lidé, když nedbají jak kníže, tak císař zákonů Božích a místo neděle a svátků loví, tak vy nemusíte vůbec robotovat, já budu mluvit za vás všechny, vy se nemusíte ničeho obávat." Rychtář Gajda nemohl takové pobuřování nechat bez odezvy, a proto vše nahlásil na vrchnostenský úřad v Břeclavi, kam byl Drška 23. července předvolán. Společně s rychtářem Gajdou podali výpověď, jejíž písemný záznam stvrdil podpisem mimo jiné také lanžhotský purkmistr Josef Petranoš jako svědek. Obviněný nic nezapíral. Dokonce po skončení výslechu si neodpustil poznamenat, „že kdyby král neapolský dobrý katolík byl, o nedělích a svátcích by nelovil, ve zdejší zemi by se nic takového nestalo. Když poddaní robotovat chtějí, mohou tak činit, kdo ne, tak za ně svou hlavu poskytnu, avšak za svou osobu nechci nikdy robotovat." Gajdoš důrazně poukazoval na rebelantskou povahu Dršky a žádal pro něj exemplární potrestání především z obavy, aby ostatní poddané svým buřičstvím nenakazil.

Vrchnostenský úřad knížete Lichtenštejna rozhodl vsadit obžalovaného do vězení na šest týdnů s přiložením okovů na nohy a uložil mu výprask deseti ran holí před započetím trestu a na jeho konci.

Celý případ přezkoumal ještě nadřízený soud, kterým v té době byl Krajský úřad v Brně. Tento úřad si vyžádal provést nový výslech odsouzeného, který byl proveden 13. srpna v Břeclavi. Drška znovu zopakoval své přesvědčení o oprávněnosti svého počínání. Své mínění opíral o tvrzení, že pokud „kníže, císař a král neapolský nezachovávají zákony Boží a místo neděle a svátků loví, tak tito páni Boží příkazy nedodržují". Z tohoto důvodu podle něj „poddaní nejsou povinní robotovat", neboť, jak dále objasnil v protokole, „já jsem totiž syn Boha Otce jako kníže a jiní, a proto má každý člověk konat, co Bůh přikáže". Tato jednoduchá argumentace v sobě nese zjevnou rozporuplnost, neboť na jedné straně se odvolává na poslušnost k Božím zákonům pro všechny a na druhé straně je ochoten se vůči nim vymezovat jen proto, že tak činí i „páni".

Podivnost obhajoby neunikla ani krajským úředníků, kteří buřiče Drška označili za „zmateného, nejevícího se být při smyslech", a proto 23. srpna rozhodli o zrušení uloženého trestu vrchnostenským soudem a nařídili ho propustit z břeclavského vězení. Polehčující okolností snad bylo, že ostatní robotníci byli lhostejní k Drškovým výzvám. Odsouzený sám přiznal během vyšetřování, že mu poddaní říkali, že má „starost znesvěcení neděle a svátků jiným přenechat" a dokonce mu vytýkali, že mluví „nevlídně, když kníže, nebo císař činní bezpráví, však Bůh už nějakým prostředkem zasáhne". Ve výsledku tedy pobuřování nenašlo mezi poddanými ohlas. I když rychtář Gajdoš zpočátku podsouval vrchnostenským úředníkům, že sice se mnozí Drškovi smáli, ale někteří si mezi sebou říkali, že „něco vědět musí".

Drška ve svých výpovědích často se zmiňuje o neapolském králi, kterým tehdy byl Ferdinand IV. (později známý spíše jako Ferdinand I. Neapolsko-Sicilský). Tato skutečnost má své vysvětlení v kontextu dobových událostí. Král byl známý svou láskou ke zvířatům a zálibou v lovu. Dokonce založil řád Diany lovkyně (Ordine di Diana Cacciatrice), v jejímž čele stál jako velmistr a jehož členy byla řada evropských šlechticů – mezi nimi i kníže Lichtenštejn od roku 1791. Do povědomí Drška a řady dalších poddaných se nepochybně dostal Ferdinand IV. koncem prosince roku 1790. Tehdy totiž pobýval se svou ženou ve Valticích a jejich okolí, kde se zúčastnil bohatého kulturního a společenského programu včetně loveckých kratochvílí. Konkrétně 28. prosince (v neděli!) lovil v břeclavských lesích a den před tím v nedalekém Rabensburgu. Tímto se odkrývá možné pozadí Drškovy motivace k buřičství. Pohoršení nad takovým chováním v kombinaci s nechutí k robotě, jež byla obecně rozšířená (stejně tak byla nelibě nesena panská výsada lovu), vyústila nakonec v jeho otevřený konflikt s vrchností.

Prameny a literatura:

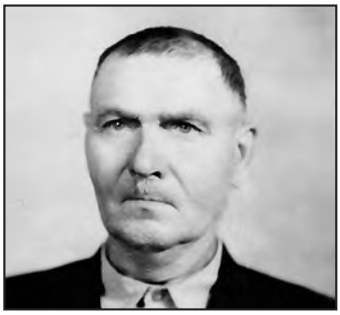
Moravský zemský archiv v Brně, fond: Velkostatek Břeclav, karton 362.

Brünner Zeitung der kaiserl.-königl. privileg. Mährischen Lehenbank, č. 3, 08. 01.1791.

Ferdinand Freiherr von Biedenfeld, Geschichte und Verfassung aller geistlichen und weltlichen, erloschenen und blühenden Ritterorden. Weimar, 1841.

Vzpomínka na minulost

Marie Gašparová

Jako děti jsme chodili k babičce a dědečkovi Fojtíkovým - Bednářom na prázdniny. Děda byl bednář a dělal bečky, škopky, kádě a jiné věci ze dřeva. Povím vám jednu úsměvnou historku. Jak to už tak bývá, někdy děti zlobí, a tak se stalo, že já a můj bratr Čeněk jsme se jednou motali dědovi pod nohama v jeho dílně a děda, abychom mu pořád nepřekáželi, nás oba trčil do dvou set litrové kádě vystlané hoblinami. To byla pak sranda, děda na nás zapomněl, a když nás pak babička hledala k obědu, našla nás, jak klidně v kádi spíme.

Vzpomínám také na to, jak se dralo večer peří, přišly k nám paní Uhrová a Bystřická, povídaly se příběhy a historky, rozebíraly se běžné radosti a starosti. Čas nějak tak krásně pomalu plynul.

Nebo když v Lanžhotě řádila slintavka a my jsme měli o čtrnáct dní prodloužené prázdniny. Ráda vzpomínám na ty doby pro mě bezstarostného mládí. Je to sice už dávno, ale mám pocit, že se lidé k sobě chovali slušněji a pomáhali si. Vybavuji si přísloví „Čiň čertu dobře a peklem se ti odmění", ale bohužel jsou tato slova dnes pravdivá. A co říci na závěr? Blíží se Vánoce, tak Vám je přeji šťastné a veselé. A hlavně ať jsme zdraví.

Zapomínání na nezapomenutelné

Josef Jožulka Uher

V březnu letošního roku 2017 uplynulo 95 let OD ZALOŽENÍ fotbalu – kopané v Lanžhotě a to pod názvem SK /SPORTOVNÍ KLUB/ LANŽHOT. Pokud by žil jeden z nejpracovitějších a nejobětavějších funkcionářů tohoto sportovního odvětví **LADISLAV- LAĎA TUČEK alias PALAŇA**, jistě by k tomuto významnému jubileu, spolu se stejně pro věc nadšenými kamarády, vydal k předcházejícím třem či čtyřem publikacím - brožurám další. Možná ještě důkladněji a podrobněji propracované jako všechny ty předešlé. Bohužel, je vidno, že v jeho případě neplatí rčení o tom, že každý jsme nahraditelní.

Marně jsem taktéž čekal, že se o významu tohoto fotbalového výročí alespoň okrajově někdo ve zpravodaji Lanžhot zmíní v souvislostech s úmrtím halva-záložníka a náhradního brankáře **FRANTIŠKA HAKALY alias FROLKY** (hrával druhou ligu, už tu po něm zůstávají pouze **záložník ZDENĚK STRÁNÍK** a **brankař**

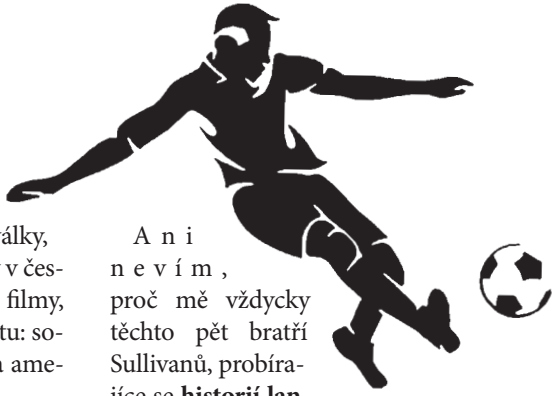
JOŽKA MADĚŘIČ- MADĚRA) a levé spojky legendárního fotbalového dorostu z roku 1949 mistr Čech a Moravy, jen vinou horšího skóre druhý v ČSR za dorostenci NV-ŠK Bratislava) **VOJTĚCHA MIKULIČE alias MAJĎÁKA**, který taktéž jako Frolka v roce 2017 dohrál svůj životní mač – **bohužel jsem čekal marně**.

A tak, abych netrpěl výčitkami vlastního svědomí, rozhodl jsem se znova nabídnout redakci zpravodaje už více než rok starý článek, jehož nadpis **ODCHÁZENÍ** kupodivu koresponduje s titulkem této předmluvy. Ano, snad je to přirozeně kruté, ale za každým **ODCHÁZENÍM** někdy až nelítostně brzy přispěchá **ZAPOMÍNÁNÍ** i na lidi a události, o nichž se domníváme, že zůstanou nezapomenutelní a nezapomenutelné. Kdo třeba jenom jako čtenář nahlíží do osudu historie císařů, králů a prezidentů, poznává, jak u mnoha z nich je **opak krutou pravdou**. Takovou, která se nevyhýbá **osudům našich rodin a významných fotbalistů i klubům**, za které bojovali s vírou, že oni a to, kvůli čemu obouvali kopačky, nebude nikdy zapomenuto. **Kamarádi, čas nemá s nikým slitování, tak mějte je alespoň vy, kteří jste ještě žijícími pamětníky!**

Vy, ze starého hřiště NA PASTVISKU.

Odcházení

Josef Jožulka Uher

Brzo po skončení druhé světové války, na přelomu let 1945 – 1946, se začaly v československých kinech promítat dva filmy, které se hluboce dotýkaly lidského citu: sovětský **A ONA BRÁNILA VLAST** a americký **PĚT SULLIVANŮ**.

Těch pět Sullivanů bylo pět bratrů, všichni letci, postupně zahynuvší v leteckých bitvách na západní frontě. Když na samém konci filmu, oblečení do uniforem pilotů, držíce se kolem ramen, jako když lanžhotští kaštánci jdou pro prapor na máju, kráčí po oblacích jako po schodišti vzhůru k nebi, za doprovodu jímavé hudby, diváci plakali hlasitě, tiše nebo jenom slzeli. Takovému bolestnému dojetí jsem se nikdy neubránil ani já, kdykoliv jsem byl představení tohoto filmu přítomen.

Ani nevím, proč mě vždycky těchto pět bratří Sullivanů, probírajíce se **historií lanžhotského fotbalu**, v mojí paměti začínající rokem 1940, kdy mi bylo sedm let a já jsem už tenkrát obdivoval hru tolika našich hráčů (nedostál bych spravedlnosti, pokud bych je chtěl všechny připomenout jmény), připomene ne **PĚTICI**, ale **ČTVEŘICI LANŽHOTSKÝCH,** ne letců, nýbrž **FOTBALISTŮ POLÁCHŮ!** Co do počtu naprosto dominují nad stovkami ostatními.

Před dávnými roky jsem publikoval podrobný životopis jednoho z nich, toho jednohlasně nejlepšího fotbalovým umem,

ptal jsem se, zda někdy nastoupili v jednom zápase všichni čtyři. Ne, pouze jedenkrát zcela náhodně tři: **Milča, Bohuš a Joza**. Tímto velmi stručným sdělením je mi dána povinnost, všechny je pojmenovat „jak sa patří"! **ČTYŘI BRATŘI POLÁCHOVI z Kúta** (žijí už pouze jejich dvě sestry Anička 1932 a Rézka 1938) byli počati takto: **ANTONÍN – Tonda (1925 – 2008), MILOSLAV – Milča (1926 – 2002), BOHUSLAV – Bohuš (1928 – 1990) a konečně skautingu oddaný JOSEF – Joza – Mrcek (1932 – 2014).**

Na velkém památném tablu **SOKOL LANŽHOT – PŘEBORNÍK KRAJE 1953** je z nich na fotografii pouze nejmladší Joza – Mrcek, se kterým druhou ligu hrál ještě i Miloslav – Milča. Nejméně toho odehrál Tonda, pravděpodobně někde v útoku, jinak Milča s Bohušem byli záložníci a Joza – Mrcek (moc mne mrzí, že když v dubnu před dvěma roky zemřel, tak jako by mimo povšimnutí veřejnosti a já pro nemoc jsem neměl sílu napsat o něm nekrolog) pravý obránce - bek.

Přemýšlivý čtenář se může zeptat, jestli bratři Poláchové měli či mohli mít, co do povahy, něco společného s pěticí bratrů Sullivanů. Snad se mohu bez nadsázky vyjádřit, že měli: **vlastenectví, u Poláchů to byla láska ke klubu, zdravý patriotismus, statečnost, velká fyzická výdrž, věrnost klubu a usilovná cesta za vítězstvím, nehraný žal z prohry.** Nevím, jestli jako ti Sullivanové, kolem ramen držíce se, též schodištěm oblak kráčeli vzhůru k fotbalovému nebi, na rtech s nějakou ražnou slováckou pěsničkou, ale určitě měli na hrudi **moravskou orlici, tradiční součást dresů SK či Sokola Lanžhot. Propocený třeba i do krve…**

Jejich spoluhráčů, jako **Zdeněk Stráník a Jožka Maděřič**, žije už hodně málo. Stejně i oněch „fanusů", kteří by je na ramenou nosili, když se jim vedlo, anebo si, jak se říkávalo „za plot odplúvali", když je kopačky neposlouchaly. Odešli ti i ti, nebo ještě je osud na odchod připravuje. Z toho **druholigového manšaftu zůstávají už pouze dva, výše vzpomenutí, a ze slavného dorostu z roku 1949 už jenom tři: zvěrolékař Joza Hodonský, geolog - vědec Zdeněk Stráník, nu a já…**

Nepominuli se pouze ti, kteří proslavovali lanžhotskou kopanou **na starém hřišti na Pastvisku**, odešli téměř všichni tehdejší funkcionáři (spolu **se mnou nejstarším zůstává 93letý Jenda Balga),** ale doslova šiřinú se na věčnost odebraly stovky a tisíce lanžhotských i přespolních fanusů - příznivců, mezi nimiž v duchu vidím originální figurky, jejich způsob fandění i prožívání průběhu každého mače, oslavování i zatracování, jak už to bývá a ne toliko ve sportu.

Ale pozor, odcházení nekončí, stále pokračuje podle vůle času. Pozdává se mi, že na řadu přichází možná poslední kvalitní a čistokrevná generace lanžhotských fotbalistů, reprezentovaná mými velmi oblíbenými hráči jako byli **Petr Balga, Petr Mikulič, Petr Svačina, Franta Gál – Gálík, Jirka Uher – Fabinek, Jožka Černý – Rajz, atlet Jara Holobrádek, Jožka Jírava, Jendik Kostka, Vladimír Ciprys – Ládyško a Svaťa Svačina, Zdenek Kruták, Ludovít Hatala, Jožka Uhlíř – Kašpárek, Ludva Tuček, Jirka Tuček…**(Omlouvám se, jestli jsem někoho zapomněl.)

Člověk na svět přichází a dříve nebo později jej opouští. Je tomu tak i ve sportu, fotbal nevyjímaje. Odchod za lajnu čeká každého. **Ať je tomu tak vždy se ctí…**

Kabátek

Josef Jožulka Uher

Po kapsách hledám ašánky a svatojánský chleba,
nejaký fík a lebo jádra z paděukovéj dyně,
ven z žebráčky sa dívám, estli chumelí sa z neba,
estli nám oškvarky dá negdo ze zabitéj svině.

Mám uši nastrážené, estli kluci koledujú,
lebo sa negde na klzáku s děfčickama kĺžú,
zle bude, estli strýca Francka nejak najedujú
koledú posměvačnú, z keréj zuosťú zubama až vŕžú.

Vjec byuo dobrych, keří rádi měli Jéžiška,
ba ani jejich kutiš nesměu na nás blafknút,
tý k ořechom nám neco navíc dali do míška,
po dvojhuasém aj zpěvě uměli sme smeknút!

KAPSY PRÁZDNÉ… HLEDAT MARNĚ
ŠEL JSEM VZPOMÍNKAMI NAZPÁTEK,

VENKU PRŠÍ…ASI MÁM UŽ OBLEČENÝ
JINÝ KABÁTEK!

POZNÁMKY:
ašánky = arašídy
Paděuka = lokalita polí s názvem Padělky,
klzák = klouzačka,
kĺzat s dlouhým l = klouzat,
kutiš = pes, blafknút = štěknout,
šmeknút = dát po dozpívání a odměně dolů z hlavy čepice nebo beranice,
kabátek = trochu teplejší dětské sako

Řeka Dyje

Jaroslav Třetina

Při cestě ke kamarádovi do Třešti jsem narazil na poutač upozorňující na pramen Dyje, tedy Moravské Dyje. Na našem katastru známe, jak Dyje odevzdává svou vodu Moravě, tak jsem neodolal podívat se na její zrození. Bylo to poblíž silnice z Brtnice do Třešti, poblíž obce Stajiště. Pramen vytéká na křovinaté louce na pěkně upraveném odpočinkovém místě. Moravská Dyje se pod hradem Raabs v Rakousku spojuje s Rakouskou Dyjí a odtud se už označuje jednoslovně Dyje. Do Moravské Dyje přitékají vody z méně známých potoků, po spojení s Rakouskou Dyjí jsou významnějšími přítoky Želetavka, Jevišovka, Jihlava a Svratka, Trkmanka a Kyjovka, všechny z levé strany. Poslední pravý přítok je potok Hamellbach z Rakouska. Voda Dyje přinášela lidem užitek i strasti. Její vody poháněly v minulosti kola mlýnů, vybudováním přehrad se její okolí stalo turisticky lákavější. Strasti přinášely zejména povodně a různé tragédie lidských osudů. Nejbolestněji zasáhl osud v roce 1936 pro 31 rakvických dětí, které utonuly při převržení voru na školním výletě.

foto Michal Bien

Vyčištění Malé Caje. Je vůbec potřeba? Určitě ne!

občanské sdružení Lužánek

Filip Šálek, předseda spolku OS Lužánek

Povodí Moravy nechalo zpracovat projektovou dokumentaci na prohloubení (údržbu) vodního toku Malá Caja na katastru obce Lanžhot. Mělo by se jednat o úsek od zaústění Malé Caje do Kyjovky až po cca vzdálenost 2,5 km.

Předmětný vodní tok byl v minulosti napřímen a upraven do klasického lichoběžníkovitého tvaru. Cílem bylo pravděpodobně umožnit odvodnit do té doby podmáčené okolní pozemky a využít je maximálně k zemědělskému hospodaření. Malá Caja je občasným vodním tokem, v současnosti stále napřímen a výrazně zahlouben oproti okolnímu terénu. Na dně koryta je množství sedimentu se zárůstem mokřadní vegetace.

Jižní Morava je regionem České republiky, který nejvíce trpí nedostatkem vody. Jakékoliv prohlubování (uvádění do „původního" stavu) nebude mít za cíl tento stav zlepšit, ale naopak zhoršit. Malá Caja působí v krajině jako meliorační kanál a jen díky postupnému zanášení koryta a tudíž zvedání její úrovně dna je efekt vysušování (drénování) krajiny postupně eliminován. Argumentovat, že zanášením koryta dochází k podmáčení okolních zemědělských pozemků, je zcela mylné. Dnes je všeobecně známo, že podmáčení pozemků je způsobeno nejen postupnou degradací v minulosti vybudovaného melioračního systému a pravděpodobně svedením do Malé Caje, ale především nevhodným zemědělským obhospodařováním, kdy utužováním půdy pojezdem

Zarostlé suché koryto cca ř.km 1

těžké zemědělské techniky a absencí organické hmoty v půdě znemožňuje srážkovým vodám vsakování. Zajištění protipovodňové ochrany je v tomto případě také zcela neopodstatněný argument, a to z důvodu, že Malá Caja má s ohledem na téměř plochý terén s minimálním podélným sklonem a malým povodím zcela mizivou protipovodňovou funkci. A pokud by přišla neočekávaná přívalová srážka, tak je potřeba si uvědomit, že i stávající „zanesené" koryto má mnohem větší kapacitu než zatrubněný úsek, který má být sice z části zrušen, ale na části ponechán, a také větší kapacitu než pět mostků (čtyři z nich jsou trubní mostky o průměru 1 m), které se v předmětném úseku nacházejí, a v neposlední řadě stavidlový propustek před zaústěním do Kyjovky. Tudíž mnohem větším problémem v odtoku vody je zatrubněný úsek, několik mostků a stavidlový objekt a nikoliv zanesené koryto. A v poslední době dosti diskutované téma ve věci zajištění přívodu vody do rybníku

Kout, nemá s pročištěním Malé Caje žádnou souvislost.

Skutečným důvodem k vyčištění koryta Malé Caje je pravděpodobně dlouhodobý a permanentní požadavek některých občanů Lanžhota, kteří neváhají psát na ředitelství Povodí Moravy nebo na ředitelství dokonce osobně zajet a kteří stále poukazují na neutěšený stav koryta – koryto je zarostlé a nevzhledné.

Nabízí se však otázka, proč Povodí Moravy, jako správce vodního toku a povodí, nevěnuje větší úsilí osvětě a vysvětlení lidem, že pročištění koryta toku k ničemu pozitivnímu nepovede, ba právě naopak. A přeci dobře víme, že po vyčištění bude koryto chvíli prosté jakékoliv rostlinné vegetace, ale bude stačit jedno vegetační období a poslední roky po většinu roku suché koryto bude zarostlé úplně stejně jako před pročištěním. Utrácet nemalé veřejné finanční prostředky za zpracování projektové dokumentace a několik miliónů na samotnou realizaci mi s ohledem na stav naší krajiny a nulový přínos přijde zcela nezodpovědné. Ve světle skutečnosti, že vláda schválila koncepci boje proti suchu a že se zde za miliony realizují opatření z Operačního programu Životní prostředí, které mají naopak v minulosti nevhodné úpravy vodních toků navrátit do přijatelných podob a zlepšit tak stav fungování naší krajiny, je tento návrh jednoznačně kontraproduktivní.

Pokud však už je potřeba do koryta zasahovat, tak udělejme taková opatření, která nebudou mít výše zmiňované negativní dopady (opětovné drénování a vysušování naši krajiny). Jedná se např. o vybudování soustavy dřevěných stupňů o přepadové výšce minimálně stejné jako je stávající úroveň dna před pročištěním. Stejný efekt má několik zde letos vybudovaných bobřích hrází zadržujících vodu v korytě, která by při absenci hrázek odtekla rychle do Kyjovky. Voda má tak možnost postupně zasáknout v daném místě a zároveň poskytnout životní prostor pro některé živočichy.

Jaké zájmy hájíte? Veřejné, či soukromé?

Filip Šálek, předseda spolku OS Lužánek

V předešlém čísle zpravodaje jsme měli možnost se v článku pana Antonína Hostiny v dosti obsáhlém článku (na pěti stránkách) dočíst souhrnné informace o aktivním záplavovém území (dále jen AZÚ). Dovolím si zde opět uvést některé údaje do souvislostí na základě mých vědomostí a informací.

Je potřeba říci, že nejde v žádném případě o nové vyhlášení AZÚ, ale jen o její aktualizaci na základě přesnějšího geodetického zaměření území a lepších znalostí rozlivových zón. Není vůbec podstatné, zda se voda pod Lanžhot dostává z řeky přirozeně při povodních nebo řízenými rozlivy. V obou případech se voda vždy dostane na stejná místa, tzn., že při stoleté povodni se dostane i k Lanžhotu. Rozdíl však je, že za situace, kdy zde máme protipovodňové hráze podél řek a vodní ná-

drž Nové Mlýny, tak k rozlivům nedochází často. Za což můžeme být ve výsledku i rádi.

Nabízí se zde otázka, o co ve skutečnosti panu Hostinovi jde? Svými články v lidech mnohdy vyvolává pocity, že úřady jednají bez ohledu na zájmy vlastníků půdy a bez ohledu na veřejné zájmy. Pan Hostina se tak staví do role obránce Lanžhotčanů, o které se není schopno postarat ani samo město. Osobně však nejsem přesvědčen, že v tomto případě jde někomu o veřejný zájem, ba právě naopak. Jednoznačně je tato snaha vyvolání dojmu obránce Lanžhotčanů motivována soukromými zájmy. Důvodem je skutečnost, že jsem měl možnost vidět návrh AZÚ, který vzešel po jednání zástupců spolku Soutok Lanžhot na Povodí Moravy v září 2016. Jak je uvedeno v článku pana Hostiny a v návrhu mapy AZÚ, byly zajímavé čtyři „ostrůvky" vyjmuté z AZÚ. Jeden z ostrůvků je lokalita zastupitele Lanžhota pana Uhlíře v lokalitě Křenová. Další tři pak dalších spřátelených subjektů. V podstatě je zde snaha si své pozemky do té doby v AZÚ vyjmout a zvýšit tak finanční hodnotu pozemku a mít zde možnost do budoucna legálně stavět.

V zásadě nemám problém se soukromými aktivitami těchto lidí, ale co mi však upřímně vadí je, že tyto své soukromé snahy jsou prezentovány jako aktivita bojující za zájmy Lanžhota a jeho obyvatel. Bohužel tomu tak není.

Reakce na článek pana Šálka

Antonín Hostina,
předseda spolku Soutok Lanžhot, z. s.

Prvně bych chtěl poděkovat redakční radě, že mi dala možnost se vyjádřit k článku pana Šálka, který je plný nepravd, lží a pomluv. K jeho nemístnému útoku asi tolik. Článek, za který mne pan Šálek tak napadá, je dílem spolku Soutok Lanžhot. Hostina článek podepsal a zaslal redakční radě místního zpravodaje. Za každou větou v tomto článku stojíme a není důvod cokoli měnit. V článku nikdo nezpochybňuje záplavová území pod Lanžhotem, nýbrž protiprávnost vyhlášení aktivního záplavového území pod Lanžhotem (dále jen AZÚ) a s tím spojené negativní dopady jak na občana a obec, tak na hospodařící subjekty. Odborníci na vodní zákon sami přiznávají neoprávněnost vyhlášení AZÚ z roku 2009 a doporučují toto rozhodnutí přehodnotit právě v této době, kdy se chystá nový územní plán. Vyhlášení AZÚ pod Lanžhotem je v rozporu se zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách. Pokud by se pan Šálek seznámil s § 66 až § 70 zmiňovaného zákona a směrnicí Rady Evropy, pak by možná pochopil neoprávněnost vyhlášení AZÚ pod Lanžhotem a s ním spojená omezení. Pro pana Šálka zopakuji: AZÚ je takové, kde je voda aktivní (proudí). V této zóně se nesmí nacházet nic, co by proudící vodě jakkoli bránilo, nebo měnilo její směr. Proto v této zóně nesmí být žádná překážka ani plovoucí

objekty (ve vyhlášeném AZÚ nesmí být žádné stavby, stohy sena, skládky dřeva, oborní oplocenky ani oplocení školek, posedy, krmeliště, včelí úly atd.). Pokud se tato omezení zdají panu Šálkovi jako nepodstatná, tak není co více dodat ani k jeho zmiňované odbornosti.

Na pomluvy, které uvádí pan Šálek vůči mojí osobě v druhé části jeho článku, se snad nedá ani slušně odpovědět. Já si přece nebudu obhajovat svůj názor, za kterým si stojím a který doposud nikdo z odborníků na tuto problematiku nevyvrátil.

Ale i přes tyto urážky a pomluvy veřejně odpovídám. Ano, snažím se bránit občany, kteří mne o pomoc požádají a sami si nevědí rady. Pokud jste to myslel takto, tak máte naprostou pravdu! Ale pokud se domníváte, že jsem motivován vlastním prospěchem, tak mi ukažte alespoň jeden. Moji ženu to potěší. Tvrdíte, že pomáhám panu Uhlířovi s pozemkem v AZÚ? Směšné! Pan Uhlíř je schopen si pomoci sám a navíc jeho otec Josef Uhlíř byl při těžení štěrku na Křenové tak prozíravý, že svůj pozemek navýšil vytěženou zeminou tak, že pozemek je mimo stoletou vodu.

Kdo jsou další moje spřátelené subjekty, o kterých píšete, a proč nejmenujete subjekty, které máte na mysli? Možná by byl čtenář překvapen!? Jsou to majitelé pozemků u prvního nebo druhého kyjovkového mostu, Kučovaniska, v okolí Lesní štěrkovny, Doubravky nebo zámečku Pohansko, které jsou navrženy na vyjmutí z AZÚ? Nebo se jedná o majitele pozemků zařazených do AZÚ v prostoru U vysokých, Pléska nebo kolem Široké Caje? Tak potom „ano", pisatel má pravdu! Tyto pozemky jsme doporučovali k vyjmutí z AZÚ, a to z důvodu, aby majitelé pozemků nebyli kráceni na svých právech, které jsou jim dány Ústavou ČR.

Ale tyto naše aktivity skončily ve chvíli zjištění, že zákon č. 254/2001 Sb., o vodách žádné výjimky z AZÚ nezná, a názoru vyhlašujícího orgánu, kterým je KÚ JmK Brno, že žádné výjimky nepřipustí, jak uvedl na našem společném jednání 17. 5. 2017. (Důvodem je naprostá rovina pod Lanžhotem, a tudíž nebezpečí nekonečných podání oznámení pro porušování osobních práv. Lidově řečeno: „Proč on ano, a já ne?") A právě proto vystupujeme z pozice zákona o vodách a směrnice Evropské unie, která ve stávající právní úpravě nepřipouští vyhlášení AZÚ pod Lanžhotem.

Ještě bych rád upřesnil, že já osobně ani nikdo z mojí rodiny v lokalitě AZÚ žádné pozemky nemá a stavět v tomto území neplánuje.

V době, kdy pisatel chystal článek do zpravodaje, tak jsme se spolu telefonicky domlouvali na společném jednání. O to více mne jeho článek překvapil a zároveň mi dal jasnou odpověď, do jaké míry má zájem o tuto naši společnou schůzku.

Omlouvám se čtenářům za pro mnohé „únavný článek", ke kterému mne vyzval pisatel svými urážkami mojí osoby a tím i mých blízkých. Doufám, že vám moje reakce nepokazí vánoční svátky. Za spolek Soutok Lanžhot, z. s. přeji všem občanům Lanžhotu klidné svátky a šťastný nový rok.

Reakce na článek p. F. Šálka

Zájmy hájím veřejné, soukromé, ale i občanského sdružení LUŽÁNEK, jehož jste předsedou!

Jak jistě víte, území pod Pasvillanem je taktéž v AZÚ, kde je právě při záplavách nejvíce vody.

Přesto jste tam protizákonně vybudoval s občanským sdružením broukoviště, sázíte v této lokalitě stromy a keře, které oplocujete, bohužel taktéž v rozporu s tím, co se v AZÚ smí. Jak jste si jistě všiml, v našem návrhu AZÚ byl mimo jiné i tento pozemek, kde vyvíjíte své aktivity. Vaše přítelkyně Ing. Vybíralová zde naprojektovala NÁVŠTĚVNICKÉ CENTRUM a za projekt inkasovala cca 200 tisíc Kč. Město na tuto akci vyčlenilo 1 000 000 Kč a doposud nic nebylo realizováno! Hádejte proč? Nevím, zda by někdo chtěl postavit dům za 1 mil. a dal projektantovi 200 tisíc a navíc by projekt nebyl zrealizován právě kvůli AZÚ. Je mi taktéž známo, že jste naprojektoval duby z Lanžhota až do Břeclavi, které jsou tím, že pořád schnou, zřejmě nejdražší v republice! Ing. Vybíralová bude dělat další projekty pro Lanžhot, např. POZEMKOVÉ ÚPRAVY atd. Takže zcela chápu já Vaše zájmy. Taktéž chápu, že členství v JACHT CLUBU BŘECLAV není levným koníčkem a plachty na jachty stojí také nějaký ten mrzký dukát, a i přesto Vám přeji dobrý vítr do plachet.

Mohu Vás ujistit, že i já mám rád lodě a chci na Křenové místo nějakých staveb, jak tvrdíte, umístit HAUSBÓT, který jistě nebude AZÚ překážet. Nelžete prosím veřejnosti, protože jediné lokality, které nebyly POVODÍM MORAVY schváleny, jsou lokality KŘENOVÁ a BAČOVSKÁ, jinak téměř všechny ostatní byly Ing. Jelínkovou k vyjmutí z AZÚ navrženy. Omlouvat se mi za Vaše lži o mně nemusíte! Nemusíte ani děkovat, abych řekl pravdu, jsem rád, že jste z Břeclavi a místo Vás v lanžhotském luhu raději potkám duhu, ale tu opravdovou!

S veškerou úctou
zastupitel Petr Uhlíř

Zelená perla pod Lanžhotem

Antonín Hostina, předseda spolku Soutok Lanžhot

V poslední době se ve zpravodaji objevují články, které více, či méně kritizují práci našich lesníků. Z jedné strany slyšíme, jak se v našem lese neúměrně těží v porovnání s předešlými roky. Z druhé strany slyšíme, že odpůrci těžby neví, co náš les potřebuje, a objevuje se kritika na aktivity ochránců přírody, kteří svými kroky mnohdy lesu více škodí, než pomáhají. Žádný extrém životnímu prostředí neprospívá. Stejné je to s činnostmi v lanžhotském lese. Na obranu našich lesníků musíme uvést, že jejich záběr činnosti jak po stránce fauny, tak flóry je velmi široký. Ve své činnosti mají ochránci přírody proti lesníkům velkou výhodu v tom, že se zaměřují pouze na specifické oblasti činnosti, jako je např. ochrana čolka dunajského, nebo některého z brouků čeledi tesaříků.

Nebudeme si nic nalhávat. Lužní les s mizící spodní vodou a nedostatkem srážek postupně ustupuje. Nebýt projektu budování kanálů v oboře Soutok (80. léta minulého století), jejichž budování připisujeme období, kdy na Soutoku fořtoval Ing. Balga, dneska by dle našeho názoru les nebyl v takové kondici, v jaké se nachází. Názor ochránců na zbytečnost kanálů a čištění koryt řek, s tvrzením, že voda si cestu najde, je dle našeho názoru špatný. Jen se podívejme, v jakém stavu je Kyjovka, kde ochránci bránili odbahnění koryta kvůli ochraně škeble rybničné. Škoda, že ochránci nezakázali vietnamským obchodníkům tohoto mlže úplně vylovit. Dneska nemáme v korytě ani dostatek vody ani škeblí rybničních. Zato máme koryto, kde nevíte, zda kachna plave nebo brodí a levobřežní traviny a křoviny prorůstají s pravobřežními tak, že není vidět, kterým směrem voda v korytě proudí.

Ti, kteří vzpomínají na les jako oázu klidu a na dobu, kdy se těžba dřeva prováděla původní technologií, se musejí vrátit do doby, kdy byla obora Soutok součástí hraničního pásma, které významně omezovalo pohyb veřejnosti, a tím zvyšovalo klid jak pro zvěř, tak i na práci lesníků. Bohužel jsou pryč i doby, kdy si mohl občan za rozumný peníz nadělat dříví. Žádnou z těch skutečností nemůžeme dávat za vinu našim lesníkům. Jestli se těží hodně, nebo málo, to je schopen posoudit pouze odborník. Navíc těžba dřeva je plánována na desítky let dopředu a vždy se pod plán těžby podepisují odborníci ze životního prostředí. Ukažte jediného našeho lesníka, který se raduje, když mu v jeho revíru začnou řádit těžební stroje. A kdo zná dobře našeho fořta Jirku Netíka, tak ví, o čem mluvíme. Skutečnost je ale taková, že ekonomika vládne nejen v obchodě, ale i v lese. A lesník nejlépe ví, stejně jak zemědělec, kdy má svůj produkt obživy vytěžit tak, aby měl finance na svou další činnost. Musíme si přiznat, že les pod Lanžhotem byl a je z velké části lesem hospodářským. Už za dob Lichtenštejnů se kvalitní dubová dřevina těžila na výstavbu železničních tratí.

Co se nám nelíbí, je účelová kritika hospodaření lesníků ze strany ochránců přírody, kteří na jedné straně kritizují necitlivé hospodaření a těžbu, a na druhé straně jsou to oni, kteří svým podpisem schvalují desetileté plány těžby.

Nelíbí se nám neúměrná ochrana nepůvodního bobra evropského v oboře

Zlikvidované dřeviny bobrem evropským na soutoku

Soutok. Živočicha, který nemá v našich podmínkách přirozeného predátora a způsobuje významné škody na dřevinách typických pro lužní les. Počet bobrů by se měl regulovat tak, aby nehrozilo jeho přemnožení.

Nelíbí se nám, že ochránci omezují aktivity a pracovní činnosti stovky metrů od hnízdišť chráněných druhů ptáků a nikdo neřeší, že v době hnízdění nad hnízdy krouží rogalisté a stále častěji se objevují dnes tak populární DRONY, se kterými

můžeme sednout až do hnízda. Tvrdíme, že před milovníkem přírody nemusíme přírodu chránit. Naopak žádný zákaz ani omezení nezabrání vybírání hnízd. Vše je ve výchově návštěvníků lesa a sankcích za porušení stanovených norem.

V roce 2010 jsme se zástupci našeho

Oplocený prales

spolku intervenovali na ministerstvu životního prostředí proti oplocování pralesa „Ranšpurk" a „Cahnov" betonovými kůly a neprostupnou oplocenkou, která měla dle ochránců přírody chránit pralesní dřeviny před ohryzem zvěří (podle tvrzení odborníka z ministerstva ŽP, vybudování oplocení byla podmínka AOPK (ochranářů) vůči lesníkům, z důvodu udržení stávajících počtů zvěře v oboře Soutok). Dneska, po sedmi letech, došlo na naše slova, kdy jsme tvrdili, že lesní zvěř je nedílnou součástí lesa a pralesů pod Lanžhotem. Z pralesů se staly díky nešetrnému oplocení před zvěří a vlivem náletových dřevin, které neměla možnost zvěř vypást, neprostupné „průtníky", ve kterých jejich krása úplně zanikla.

V současné době se objevuje další nebezpečí pro tamní přírodu. Tímto nebezpečím je chráněný kormorán velký, se kterým si neumí poradit ani na novomlýnských nádržích. Na vodách v oboře Soutok, na kterých dříve hnízdily labutě a hejna kachen, se zabydlují kormoráni. Mají tam klid a budou tam tak dlouho, dokud nevyloví poslední rybu. Když vezmeme, že dospělý kormorán spořádá denně až 80 dkg ryb, tak ve vodách na Soutoku brzy nebude ani šupina.

Nečekáme, že náš názor sklidí ovace. Nám bude postačovat, když se nad tím, o čem píšeme a na co pravidelně upozorňujeme, zamyslí ti, pro které je lanžhotský les srdeční záležitostí. Více než dvě třetiny katastru Lanžhota tvoří zalesněný prostor, a tak by nám nemělo být lhostejné, kdo a jak v lanžhotském lese hospodaří a kdo má zájem udělat si z lesa na soutoku slušný business. Vždyť příroda kolem Lanžhota je jedním z mála bohatství, se kterým se můžeme chlubit a co můžeme návštěvníkům Lanžhota nabídnout.

Kormorán velký

Rybářský rok 2017

Jiří Košutek

Tak jako každý, i my hodnotíme uplynulý rok. Jaký byl? Na množství práce, která se letos odvedla, byl velmi dobrý. Můžeme říct, že úkoly, které jsme si dali, jsme splnili, na což můžeme být právem hrdí. Údržba všech našich revírů, oplocení u rybníka Kout, výkup pozemků na našich revírech, pořádání rybářských závodů a mnoho dalšího, svědčí o tom, že náš rybářský spolek je velmi aktivní ve všech směrech a přispívá k veřejnému dění v Lanžhotě.

Ale celý rok nebyly jen radosti, ale také velké starosti a ještě větší obavy o přežití našich ryb. Extrémní sucho nás velmi potrápilo nejen na rybníku Kout, kde situace byla nejkritičtější, ale ve všech našich lokalitách. Díky obětavosti některých našich rybářů jsme mohli dne 21. října jít lovit naše krásné kapry na rybník Kout. Bohužel ani tento den nám počasí neudělalo radost. Déšť, který náš svátek od rána provázel, odradil naše spoluobčany, kteří se každý rok chodí v rolích diváků na nás podívat a tím nám vyjádřit podporu a poděkování za naši celoroční práci, což nás vždy velmi potěší a velmi děkujeme! Bohužel poděkovat nemohu některým našim členům, kteří si asi řekli, že když je špatné počasí, tak se lovit nebude a nepřišli. Doufám však, že se do příště polepší a přijdou v hojném počtu. Tady patří velké díky všem, kteří se zúčastnili a musím říct, že je to opravdu parta rybářů, kteří chodí pravidelně celý život. Jen pro zajímavost, věkový průměr kluků, kteří byli od rána ve vodě, byl 40 let! A mladí? Těm bych vzkázal, že není rybář ten, kdo sedí jen u vody, ale ten, co dělá i něco pro to, aby v té vodě bylo co chytat! Nejedná se jen o brigádnickou povinnost, kterou mimochodem měli ti, co lovili, už splněnou a vlastně nic dělat nemuseli, ale je to o srdci, které tito lidé mají. Být v rybářem v lanžhotském spolku není povinnost, ale čest! I tak vše proběhlo hladce a naše krásné kapry jsme mohli vysadit do našich revírů.

foto Paulíková Kateřina

V závěru bych rád poděkoval členům výboru za obrovský kus práce, Městskému úřadu Lanžhot v čele se starostou za výbornou spolupráci, dále lanžhotským hasičům, všem sponzorům a spoluobčanům za podporu a přízeň.

Jménem rybářského spolku Lanžhot přeji všem spoluobčanům šťastné a veselé Vánoce a do nového roku hodně štěstí, zdraví a rybářům hodně úlovků.

Petrův zdar

Kuželkáři naplnili kuželnu po okraj

Radek Janík

Uliční liga v kuželkách započala již osmou sezónu. Strašně to letí. V prvním ročníku nás bylo šest družstev a byli jsme v očekávání, jestli budou mít lidé zájem se zvednout od televize, dvě hodiny posílat koule do nějakých kuželek a hecovat se, kdo hodí více. A podívejme se. V osmém ročníku je nás už šestnáct mančaftů a lidí, jenž jsou ochotni vyměnit nekonečný seriál na komerční televizi za sport, je stále více. Někdo sice neodolá, dá si na rok pauzu a poté se opět zapojí, jsou i tací, kteří musí skončit třeba kvůli pracovním povinnostem apod.

Družstvo Všiváci, foto Radek Janík

Novými družstvy, kteří doplnili šestnáctku, jsou tak Všiváci, Výčepáci a Pohodářky. Tento počet je zřejmě konečný, poněvadž možnosti kuželny se zdají být naplněny i z důvodu častých soukromých akcí. Po odehrání pátého kola je na čele tabulky družstvo Dolňáků, následované Hospodou u Bartošů a posledními vítězi Hodináři. Na opačném postu se na-

cházejí benjamínci soutěže, kteří jistě zaberou a budou se chtít prokousat na lepší pozice.

Mezi muži v jednotlivcích má nejlepší výsledky Palčo (průměr 226 sražených kolků), který za sebou nechává matadory Schroma (225) a Mrákavu (225). Mezi ženami vévodí tabulce Šimáčková (194), dále pak Wallischová (189) a Anderlová (188). Doposud zasáhlo do bojů 86 hráčů.

Budu se opakovat, ale stále mě těší, že je o kuželky zájem. O tom svědčí i hráči, které vidím u tohoto sportu poprvé, a z jejichž reakcí cítím, že se již těší na další mač. Poděkovat se sluší majitelům kuželny, manželům Osičkovým, kteří nám při obsazování kuželny vycházejí vstříc.

Jelikož toto číslo zpravodaje vyjde tradičně před vánočními svátky, chtěl bych všem popřát za kuželkáře hezké Vánoce, klidný nový rok a pevné zdraví v roce 2018. Nám kuželkářům hodně sražených „devítek".

Judisti opět v plné síle

Jaroslav Krásný

V novém sportovním roce 2017/2018 začaly tréninky již o prázdninách velkým prázdninovým soustředěním v sokolovně v Kosticích, kde se setkali judisti z TJ Sokol Kostice a soukromé školy BUDO Břeclav v počtu padesáti členů, navzdory právě probíhajícím prázdninám děti celé dopoledne trénovaly velmi statečně. Odpoledne si zatrénovali trenéři a příznivci z řad dospělých. Soustředění proběhlo bez úrazů a jakýchkoliv komplikací jak u dětí, tak trenérů.

První trénink

Již na prvním tréninku v září přibyli do našich řad další zájemci o tento stále oblíbenější sport, největší posila nováčků dorazila z Lanžhota. Po dvou měsících tréninku je vidět opravdové zapálení do juda a také pokroky. S jakou vervou se pustí do tradičního mikulášského turnaje a kolik získají medailí, to se dozvíme

9. 12. 2017, kdy se tento turnaj koná. Turnaj je přístupný široké veřejnosti, je zde možnost se podívat, jak takový turnaj probíhá a jak malí judisti umí bojovat.

Co se týče našich závodních úspěchů – z turnajů naši judisti přivezli všechny cenné kovy a soupeřům nedali nic zadarmo, bojovali statečně a se ctí.

Soustředění o prázdninách

Kynologický klub Kostice

Jana Mjakišová

Za velmi deštivého počasí pořádal Kynologický klub Kostice 29. 10. 2017 zkoušky dle mezinárodního a národního zkušebního řádu. Ke zkoušce nastoupilo deset psovodů, na vyšších stupních zkoušek mají psi za úkol stopovat cizí stopy. Kladení stop a figurování se bravurně zhostil Josef Šesták. V dubnu 2018 se uskuteční MS belgických ovčáků ve slovinské Ajdovščině, na kterém nás bude již podruhé reprezentovat Josef Šesták.

foto Helena Grzondzielová

Z malého cvičáku až na mistrovství světa

Člen kynologického spolku Josef Šesták v měsíci září a říjnu sklízel se svými psy úspěchy své dlouholeté práce. Během jednoho měsíce se se dvěma psy, které cvičí, zúčastnil tří mistrovství.

V německém městě Rheine se 14. až 18. září 2017 konalo 27. mistrovství světa FCI. FCI (FÉDÉRATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE) je mezinárodní kynologická federace zabývající se sportovním výcvikem a chovem psů. Tohoto mistrovství se zúčastnilo celkem 144 závodníků z celého světa. Českou republiku reprezentovalo pětičlenné družstvo, do kterého se probojoval i člen kynologického spolku Kostice Josef Šesták se svým psem Cyclonem Olbramovický kvítek.

Na mistroství světa se soutěží celkem ve třech disciplínách. Podle mezinárodního zkušebního řádu IPO3 to jsou stopa, poslušnost a obrana. Vzhledem k náročnosti soutěže a velkému počtu účastníků jsou disciplíny rozlosovány tak, aby měl každý závodník pouze jednu disciplínu denně.

V tomto náročném závodě s neskutečně vysokou konkurencí, ve kterém rozhodují bodíčky a stejné bodové ohodnocení má i několik závodníků, naše dvojice získala 275 bodů a umístila se tak na krásném 39. místě (ze 144).

O týden později, v termínu od 22. až 24. září 2017, se konalo ve Zbraslavi u Brna Mezinárodní mistrovství Moravskoslezského kynologického svazu. Na toto mistrovství nastoupil J. Šesták s fenou belgic-

Český team na MS FCI

kého ovčáka Beri Kobwitler. V kategorii IPO3 soutěžilo 24 závodníků. Beri předvedla nejlepší stopu mistrovství a v celkovém hodnocení skončila na nádherném druhém místě, avšak se stejným počtem bodů jako vítěz. O mistrovi MSKS tak rozhodly body získané na obraně, kde měl vítěz mistrovství o jeden jediný bod více než Beri.

Na úplný závěr sezony se v Dolanech u Kralup, od 20. – 22. 10. 2017, konalo Mezinárodní mistrovství belgického ovčáka. Toho mistrovství se J. Šesták zúčastnil s Cyclonem. Celkový počet přihlášených závodníků byl 54. Na tomto závodě podala dvojice nejlepší výkon sezony a s celkovým počtem 283 bodů skončila na nepopulárním 4. místě. Nicméně si tato dvojice vybojovala postup na /FMBB2018/ Mistrovství světa belgických ovčáků 2018, které se bude konat na jaře ve Slovinsku.

Gratulujeme a přejeme další úspěchy ve výcviku.

Áčko přezimuje na vedoucí pozici

Josef Říha

S posledním zápasem skončila první část letošní fotbalové sezony, proto je čas na krátké ohlédnutí za podzimní částí.

Do přípravy vstupovalo mužstvo s mnoha změnami, v kolonce odchodů to byli střelec Tomáš Pálka a gólman Lukáš Polách do Lednice, Jenda Trčka se přestěhoval na sever Čech a vedení zaskočil odchod kapitána Milana Žaloudka do Velkých Pavlovic. V příchodech se potom objevily návraty dřívějších opor Lukáše Čambala, Stanislava Velického a Petra Darmovzala, které doplnili mladíci z dorostu: Rudolf Bartal (MFK Skalica), Peter Mikúšek (SK Senica), Tomáš Měřínský (Velké Pavlovice) a těsně před startem Mário Tóth (Mosta F.C., Malta). Výrazná změna se udála také v realizačním týmu, trenérem se stal Milan Valachovič (FC Hlučín), asistentem Marcel Houška, vedoucím mužstva zůstal Petr Svačina.

Letní pauza bývá velmi krátká, a tak jsme v přípravě sehráli pouze tři zápasy (jeden soupeř na poslední chvíli odřekl), ale herní projev zejména v remízové generálce se Bzencem naznačoval, že by se mužstvo mohlo pohybovat vysoko.

První ostrý start na Moravské Slavii přinesl naši výraznou převahu, ale gólově jsme se prosadit nedokázali. Přesto asi málokdo čekal, že to bude nakonec jedna z pouhých tří ztrát bodů v celé podzimní části a hořkost porážky poznáme pouze jedinkrát.

I když byly i zápasy, kdy se herně úplně nedařilo, mužstvo se v naprosté většině utkání prezentovalo moderním útočným fotbalem, který přinášel výsledky, ale také lákal diváky. Vrcholem potom bylo hodovní atraktivní utkání s vedoucím Tatranem Bohunice, které si i ve vytrvalém dešti nenechal ujít rekordní počet

diváků v celém Jihomoravském kraji a které skončilo zaslouženým vítězstvím našeho týmu. Po tomto utkání jsme se dostali do čela fotbalové tabulky a vedení už nepustili, naopak náskok před ostatními pomalu navyšovali až na konečných sedm bodů. Závěrečná bilance po odehraných patnácti kolech je tak 12 vítězství, 2 remízy a 1 prohra, při brankovém skóre 38:6.

foto Josef Říha

Všechny naše zápasy v krajském přeboru jsou natáčeny, přes kameru je možno sledovat i živě, nebo následně ze záznamu na http://www.tvcom.cz/.

foto Josef Říha

foto Martin Daneš

Vítězná vlna se projevila i v krajském poháru Jihomoravského krajského fotbalového svazu, kde se nám dříve vůbec nedařilo, ale nyní jsme postoupili do čtvrtfinále, které je na programu až v jarní části.

Celý podzim jsme byli velmi často v hledáčku médií, a zasloužili se tak o dobrou reklamu nejen pro Sokol Lanžhot, ale také pro město Lanžhot samotné.

Všem divákům, příznivcům, partnerům a funkcionářům děkujeme za podporu v roce 2017 a přejeme hodně zdraví a síly do roku 2018.

Nejlepší podzim fotbalové přípravky

Boris Didov

Dříve než začnu bilancovat letošní rok naší malé fotbalové přípravky, rád bych poukázal i na další dění okolo fotbalu v Lanžhotě. Je sice pěkné, že máme, jak to říká článek z deníku Rovnost, nejlepší sezonu od padesátých let, ale co dál. Bohužel, je to jen otázka peněz a žádný odchovanec, který by se jen blížil k nakouknutí do prvního A mužstva, v dohlednu není. V těch padesátých letech, která byla tak úspěšná, měl náš klub v A mužstvu jen samé odchovance a klub hospodařil bez dotací. (viz publikace vydaná k 80 letům naší kopané) Z toho je jasné, že měl klub i svou mládež, kterou musel někdo vychovávat. Proto bych byl velmi nerad, aby se na naši mládež zapomínalo. Často je mi vytýkáno, že nejsem příznivcem našeho A mužstva, ale opak je pravdou. Vidím to jako velmi dobrou motivaci pro naše děti i celého okolí. Ale vše by mělo dávat nějaký smysl a dělat věci tak, jak se mají. Mít nějakou koncepci celého klubu a nezapomínat, že přípravka je vlastně jediná mládež v našem fotbalovém oddíle. Na tom bychom měli zapracovat.

Letos byla pro naši přípravku podzimní sezóna v něčem nová. Naši kluci hráli dvě fotbalové soutěže: okresní fotbalovou soutěž a krajskou fotbalovou soutěž. V mladší přípravce jsme měli dětí dostatek, a proto nebyl problém hrát obě soutěže. Přistoupili jsme k variantě s lepšími dětmi hrát vyšší soutěž a s těmi mladšími a fotbalově méně zdatnými dětmi hrát okresní soutěž. Starší přípravka to měla o poznání horší. Ti museli odehrát obě soutěže v podstatě v totožné sestavě. Nutno ještě dodat, že krajská soutěž se hraje ve spolupráci s uskupením FKM Podluží, kdy do mladší i starší přípravky dodáváme na každý turnaj polovinu dětí. Pro neznalé věci jen dodávám, že FKM Podluží je zkratka Fotbalový klub mládeže, v němž hrají děti z vesnic Kostice, Tvrdonice, Týnec. Ti, kteří nastoupili v krajské soutěži, se potkali s mužstvy ze Znojma, Brna (Zbrojovka, Líšeň atd.), Vyškova, Hustopečí, ale také z Lednice. Kluci tady poznali, že co stačilo na okres, zdaleka nestačí v této soutěži. Je o poznání rychlejší, důraznější a fotbalovější. Je to dáno širší základnou soupeřů, kdy často mají 20 dětí v daném ročníku, a z toho už se pak jinak vybírá. I tak se naše podzimní část vydařila a nikdo nemůže říct, že je to propadák. Hlavně klukům ze starší přípravky se dařilo, hrají pěkný fotbal a tato soutěž všechny posune zase někam dál.

Další kapitolou naší mládeže jsou mini děti, kterých je asi dvanáct, takže také docela slušný základ. Děti nehrají žádnou soutěž,

sehrály několik přátelských utkání. Tady je nutno říct, že ne každý tuto věkovou kategorii má, z toho tedy pramení menší množství utkání. Pro představu, mnohé z těchto dětí ještě nerozezná levou od pravé strany, není tedy potřeba dodávat, že trénink těchto dětí je mnohdy těžké sousto. Dále bych zde chtěl podotknout, že nábor do této věkové kategorii běží v průběhu celého roku a veškeré informace můžou případní zájemci získat z plakátů ve škole i školce nebo na našich fotbalových stránkách. Zároveň uvítáme i posilu do řad trenérů.

V zimní přestávce si nemůžeme dovolit zahálet, a proto nás čekají halové turnaje – starší přípravka zase ve spolupráci s FKM Podluží hraje halovou ligu v Brně, mladší přípravka bude hrát halové turnaje v Brně samostatně. Dále budeme pořádat, jako každý rok, domácí halový turnaj v Lanžhotě za účasti osmi mužstev v každé věkové kategorii, na který jste samozřejmě všichni zváni. V zimní přestávce trénujeme dvakrát týdně v hale a dále máme k využití tělocvičnu. Takové možnosti naši soupeři nemají.

A kdo se o děti v našem klubu stará?
MINI DĚTI:
Michal Bača, Martina Šestáková
MLADŠÍ PŘÍPRAVKA:
Karolína Salajková, Boris Didov
STARŠÍ PŘÍPRAVKA:
Rostislav Létal, Michal Bača

Nejsme žádní manažeři, jak se dnes říká, děláme to někdy s větší radostí, někdy s menší, ale děláme to pro děti. Pro náš klub, pro naše město, abychom ho vytáhli opět do lepšího světla i z fotbalového pohledu. Ať může každý říct, že v Lanžhotě máme dobré nejen A mužstvo, ale i mládež. Aby, jak se zpívá „Lanžhotčané pyšní", měli jsme být proč. A jednou mohli říct s čistým svědomím, mělo to smysl, vychovali jsme je, to jsou naši kluci. Až je uvidíme hrát nejvyšší soutěž v našem kraji, a třeba právě v LA (čti EL-Ej; pro ty dříve narozené), třeba si na nás jednou vzpomenou tak, jako my rádi vzpomínáme na všechny naše trenéry Krásného, Tučka, Zapletala, Kycla, Zonygy, Šestáka, Drozda, Fojtíka, Gála.

Na závěr snad jen dodám: Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

Tradice se prodlužuje

Petra Uhrová
Koňské stezky Podluží

Léto je dávno pryč a my už jen vzpomínáme, jaké bylo. Ve druhé polovině prázdnin jsme pořádali po osmé Den koní. Akce není vždy organizačně jednoduchá, ale snažíme se podat co nejlepší výkony. Umělecké vystoupení musíme zajišťovat s předstihem přinejmenším od začátku nového roku, přípravné okolnosti řešíme s měsíčním předstihem a samotné uchystání akce celý týden dopředu. Velké díky patří ranči Ostředek, který nám vždy poskytl příjemné zázemí. Tentokrát nám své umění předváděli „Koně Doubek". Pan Doubek vážil dlouhou cestu, a to až ze Stratova nedaleko Lysé nad Labem. Myslím si, že vystoupení krásného lipického hřebce a čtyř poníků bylo příjemným zážitkem nejen pro děti, ale také pro dospělé. Bohužel tento rok po dlouhé době pršelo. Návštěvnost byla překvapivě velká, diváci byli vybaveni deštníky, což nás velmi potěšilo. Taktéž členové spolku při ukázce čtverylky a při závodech zakusili chuť letního deštíku.

Den koní, foto Miroslav Petrla

Další námi pořádanou akcí byla Hubertova jízda. Konal se jubilejní X. ročník. Počasí oproti Dnu koní bylo krásné, lesy k Pohansku ještě krásnější. Sedloví a vozatajští účastníci se kochali krásnou podzimní přírodou. Jen popadané stromy po vichřici nám dělaly trošku starosti, ale dokázali jsme si s nimi poradit a vyjížďku jsme si všichni užili. Hubertovu jízdu absolvovalo celkem 41 koní, převážná většina byla pod sedlem. Jezdci pocházeli ze sousedních bližších i vzdálenějších vesnic, a také k nám vážili cestu účastníci ze Slovenska. Vedoucí vozatajů nemohl být nikdo jiný než náš předseda Zdeněk Uher

Hubertova jízda, foto Jana Antálková

foto Miroslav Petrla

– Fabiš. Koně pod sedlem vedl Zdeněk Uher mladší, dělal nám zároveň také lišku. Nejlepším lovcem honu na lišku se stala Denisa Kapitánová z Lužic.

Srdečně Vás zvu za celý spolek Koňské stezky Podluží na XI. ročník Svatoštěpánského žehnání koní 26. 12. 2017 od 13:30 na náměstí v Lanžhotě.

Basketbalistky zahájily sezónu

Lucie Štáhlová

Příprava hráček na basketbalovou sezónu 2017/2018 byla zahájena srpnovým soustředěním v Kyjově. Toto soustředění bylo pro holky obzvlášť náročné vzhledem k tropickým vedrům. Dále následovaly kondiční tréninky na venkovním hřišti a turnaj TUBANAK Kyjov, na kterém holky kategorie U15 obsadily sedmé místo. V září se již začalo trénovat na novou sezónu ve sportovní hale.

Do soutěží oblastního přeboru jsme přihlásili tři družstva, a to v kategoriích U12, U15 a žen. V kategorii U12 mladších minižákyň máme za soupeře Žabiny Brno, KP Brno, Tišnov, Blansko, Kyjov a Olomouc. Holkám se prozatím podařilo zvítězit čtyřikrát z osmi odehraných utkání.

Kategorie U15 starších žákyň, které hrají nadregionální soutěž, má za sebou osm utkání, v nich se jim jedenkrát podařilo zvítězit. Věřme, že se holky brzy dočkají dalších výher.

Soustředění Kyjov 2017, foto Lucie Štáhlová

Ženy hrající soutěž OP I nastoupily prozatím v pěti utkáních, ve kterých dvakrát zvítězily nad týmy z Kyjova a Blanska.

Přejeme všem našim basketbalistkám hodně sportovních úspěchů a radosti ze hry v basketbalové sezóně 2017/2018. Zároveň zveme všechny příznivce basketbalu k návštěvě domácích zápasů.

Taneční studio N.C.O.D.

Taneční studio N.C.O.D. (No Comment Only Dance) se specializuje na tanec zvaný STREET DANCE, který se stává stále více populárním. Tento taneční obor zastřešuje velké množství tanečních stylů, jež se neustále rozvíjejí, a každý si určitě naleznete ten svůj.

Zajišťujeme dětem, mládeži a dospělým vzdělání v oblasti moderního tance, pořádáme vzdělávací workshopy, organizujeme různá vystoupení a taneční show pro rodiče a veřejnost, zajišťujeme účast členů na tanečních soutěžích, vzdělávacích workshopech a soustředěních.

Taneční studio vzniklo v roce 2011. Nyní vyučujeme v 17 městech a obcích včetně LANŽHOTA. Věnujeme se dětem od tří let, dospělým do xx let. Taneční studio navštěvuje celkem více jak 250 členů. Taneční aktivity bychom chtěli do budoucna dále rozšiřovat a doufáme, že se nám podaří rozšířit lásku k tanci i mezi další děti, mládež a dospělé, kteří budou chtít využít svůj volný čas zdravěji i aktivněji, v kruhu nových přátel, a získávat tak nové zážitky a zkušenosti.

Na soutěžích jsme získali již mnohá ocenění, tím posledním bylo druhé místo a titul vicemistra světa na soutěži „World Dance Masters 2017“ v Chorvatsku.

Naše motto: „V tanci není dobrých či zlých – tanec můžeš milovat nebo milo-

vat nade vše!“ Nové členy nabíráme po celý školní rok, stačí dorazit na trénink ☺.

Více na: **www.ncod.cz**
Dotazy: **email: ncod@seznam.cz**
Za celý lektorský tým srdečně zve a těší se Lenka Žůrková, tel. 723 665 935

TANEČNÍ STUDIO N.C.O.D.

PRAVIDELNÉ LEKCE V LANŽHOTĚ PRO DĚTI A MLÁDEŽ
KAŽDOU STŘEDU 15:00 – 16:00, V SÁLE Městského úřadu v Lanžhotě

Skautské okénko

Kateřina Holobrádková

Začátek skautského roku nás zastihl na broukovišti pod Lanžhotem. Krásné počasí zářijového státního svátku nám nedovolilo sedět doma, a tak jsme se vrhli na sázení stromů. Stromový park u rybníka Kout získal novou katalpu a ořech. Poté jsme se přesunuli do Lesní šutrovny, kde jedna skupinka dětí sbírala žaludy a druhá zasadila další dva stromy. Příjemné odpoledne bylo zakončeno opékáním špekáčků.

Přes podzimní prázdniny se náš oddíl vypravil do valašských Bojkovic, kde jsme i přes nepřízeň počasí strávili tři dny plné pohody a dobré nálady. V průběhu výpravy se po skupinkách soutěžilo o cestu na Měsíc. Na výpravě jsme získali spoustu nových znalostí a dovedností, hrála se spousta her, a dokonce jsme se naučili i novou písničku.

V prosinci náš oddíl čeká hned několik akcí. Mezi již tradiční akce pro veřejnost patří Slavnost světel.

I tento rok prošel naším městečkem průvod plný andělů, čertů a Mikuláše zakončený vypouštěním létajících lampionů štěstí. V předvánočním čase budeme mít vánoční besídku, na které si předáme vlastnoručně vyrobené dárky. Náš oddíl také přinese Betlémské světlo, které pravidelně donášíme z břeclavského nádraží pěšky přes Pohansko. Těsně před Vánocemi také nazdobíme stromeček zvířátkům v lese.

Skautský oddíl Bantuové přeje všem občanům našeho města pokojné a pohodové prožití vánočních svátků a hodně zdraví do nového roku.

www.bantuove.blog.cz

Sbor dobrovolných hasičů Lanžhot

František Gál, velitel JSDH Lanžhot

Snad už všichni víte, že hasiči v Lanžhotě mají nové vozidlo. Myslím, že jen málo lidí tuší, z jaký zdrojů bylo pořízeno, proto bych tady rád objasnil cestu, která vedla k pořízení CAS Scanie.

Jednotka sboru dobrovolných hasičů v Lanžhotě má dlouhou tradici a používaná cisterna LIAZ už je opravdu zastaralá. Je to vozidlo staré již 27 let, vyžaduje časté opravy a navíc uveze pouze 2 500 litrů vody. Po dlouhých letech se nám konečně podařilo tuto CAS nahradit důstojným nástupcem, i když to byla složitá cesta.

V lednu 2016 jsem se dozvěděl o možnosti využít dotační projekt na pořízení velkokapacitní požární cisterny v rámci IROP (Integrovaný regionální operační program) – Evropský fond. Jedná se o dotaci z EU „Výkon činností spojených s extrémním suchem". Z podmínek programu bylo jasně dané, že tato CAS musí být velkoobjemová, tzn. minimálně 8 000 litrů vody. Vzhledem k tomu, že jsme chtěli vozidlo s prodlouženou kabinou pro šest osob, tak se nám výběr možností dost zmenšil.

V první fázi bylo nutné zhotovit studii proveditelnosti, která se následně předala krajskému HZS k vydání stanoviska. Současně se na HZS zaslal technický popis cisterny. V průběhu vyřizování dotace se vyskytlo spoustu problémů, technické podmínky GŘ HZS měnilo a někteří dodavatelé nebyli schopni nabídnout odpovídající vozidlo. Do výběrového řízení se přihlásila firma WISS CZECH a THT Polička. V obou nabídkách byla shodně CAS 30 SCANIA. Porovnáním nabídek byla vybraná firma THT Polička z důvodu výhodnější ceny. Vybavení, druh vozidla i technické parametry byly naprosto shodné u obou výrobců, ale THT představila nižší cenu a navíc do vybavení CAS nabídla i přední naviják, se kterým se zpočátku nepočítalo.

Poté už bylo připraveno vše potřebné k podpisu smlouvy a výrobě vozidla, které THT dodalo o měsíc dříve. Proběhlo zaškolení členů JSDH, kondiční jízdy a průběžné školení na obsluhu CAS. Tato nová cisterna stála cca 7,1 mil. Nutno podotknout, že díky dotačnímu programu je velká část financována EU: dotace EU 85 % / stát 5 % / obec 10 %.

Od 1. 11. 2017 je tak nová CAS v ostrém provozu a já jen doufám, že se vždy vrátí v pořádku do garáže naší zbrojnice. A ještě pár údajů o novém autě:

Výrobce	THT Polička
Podvozek	SCANIA P 480 6x6
Výkon motoru	353 kW
Převodovka	automat
Nádrž na vodu	9 000 litrů
Hmotnost	26 000 kg
Naviják	5,3 tuny

V měsíci září se nám podařilo opravit vnějšek zbrojnice, přičemž patří velké poděkování všem členům SDH za práci, kterou prováděli ve svém volném čase.

V příštím roce nás čeká práce v zadní části zbrojnice, kde chceme prodloužit garáž tak, aby na nové CAS mohl být stabilně připevněn naviják, který je součástí vybavení. Bohužel to nyní není možné, protože délka CAS je i s navijákem 9 600 cm.

Myslím, že v současné době vypadá opravená zbrojnice důstojně a pohled do garáže musí potěšit každé oko. Věřím, že nová CAS bude sloužit dlouho všem občanům Lanžhota, ale zároveň doufám, že hasiče nikdo z Vás potřebovat nikdy nebude.

V závěru bych ještě jednou poděkoval členům SDH Lanžhot, kteří vykonávají jakoukoli činnost u našeho sboru a všem spoluobčanům popřál hezké vánoční svátky.

JIC pomáhá jihomoravským firmám růst a získávat finance

Martina Pouchlá, JIC

Zefektivnění firemního fungování, investice nebo pomoc s žádostí o prestižní evropské granty. Nejen při řešení těchto témat se mohou společnosti opřít o JIC (Jihomoravské inovační centrum). Řada jeho služeb je pro jihomoravské firmy zdarma.

Jedním z nejčastějších témat, která firmy řeší, jsou peníze na rozvoj. Zejména pro výrobní společnosti bývá těžké se správně rozhodnout, zda získat finance na růst prostřednictvím úvěru z banky (a z které), kdy oslovit soukromého investora nebo zda sáhnout po veřejném zdroji. Mnozí jednatelé například netuší, že lze čerpat i z nabídky Evropské komise mimo strukturální fondy, případně z regionálních projektů.

Některé z nich administruje JIC. V minulosti s přispěním města Brna rozdal firmám 36 milionů korun na inovační vouchery, které financovaly spolupráci s výzkumnými institucemi. Dalších osm miliónů korun získaly firmy na společné projekty s kreativními profesionály. Možnosti tedy jsou poměrně široké. Jak se v nich ale zorientovat a dobře vybrat?

Na trhu je nedostatek nezávislých, prověřených, kvalitních a přitom finančně dostupných poradců. A tuto díru JIC už čtyři roky zdárně zaceluje. Má interní tým konzultantů, a především síť složenou z téměř stovky expertů, kteří mají za sebou mnohamilionový byznys, dlouholeté zkušenosti a rádi je předávají dalším podnikatelům. Interní tým JIC je připravený pomoci firmám s tím, kde získat co nejefektivněji finance. V případě komplikovanějších výzev spojených s fungováním firmy propojuje společnost s vytipovaným expertem, který pomůže firmu zefektivnit. To vše během úvodních 40 hodin zdarma a následně za cenu dotovanou Jihomoravským krajem.

Právě Jihomoravský kraj společně s městem Brnem a čtyřmi brněnskými univerzitami jsou zřizovateli centra JIC. Založili jej před 14 lety, aby centrum podporovalo technologické podnikání v kraji, a tím zvyšovalo jeho konkurenceschopnost. Za dobu svého působení JIC podpořil už stovky firem, a pomohl tak vytvořit více než 1 400 vysoce kvalifikova-

ných míst. Nepracuje však jen se začínajícími firmami z Brna, ale také s těmi zavedenými z celé jižní Moravy. Další podrobnosti o službách pro zavedené firmy jsou na stránkách ***www.jic.cz/platinn***, případně u Ondřeje Petráška na ***petrasek@jic.cz***.

Nový jízdní řád

Autobusy odjezdy			Vlaky odjezdy	
z Břeclavi X	z Lanžhota X	z Břeclavi 6 +	z Břeclavi	z Lanžhota
4:46	s g 4:56	f 6:28	5:35 60	5:15 60
5:15	g 5:31	10:48	6:15 67	6:15 60
5:16	f g 5:58	f 12:38	6:34 60	7:39
5:45	7:02 56	14:48	8:08 61	9:31 Rj od 10.6.
5:46	e 7:26 56	f 16:38 16	10:08	9:46 61
g 6:17	f 7:28	f 18:38 16	12:08	11:46
f 6:26	s f 7:26 50	20:35 10	14:08	13:31 Rj
6:45	f 7:50	22:30 10	14:23 Rj	13:46
6:48 56	s f 7:56	z Lanžhota 6 +	16:08 63	14:46 60
s 7:13 50	9:00 56	f 5:02	18:08	15:46 60
s 7:40	f 9:05	7:02	20:08 60	17:46 63
e 7:39	f 10:05	f 9:02	20:23 Rj od 9.6.	19:46
8:25 56	11:05	f 13:02	Poznámky	
f 8:35	12:05	f 16:17	X - jede v pracovní dny	
f 9:35	13:05	17:02	+ - jede v neděli a svátek	
f 10:35	g 13:25 56	19:02	s - jede od/k Jednotě Nová ul.	
f 11:35	14:15 56	21:12	e - jede z/na náměstí Břeclav	
s 12:40 56	s 14:48		f - jede od/k nemocnici	
12:45	15:15 56		g - jede kolem Gumotexu	
13:45 56	s 15:18	Odjezdy jsou: od nemocnice,z náměstí a Nové ulice		
13.45 57	15:38			
e g 14:13 56	16:05	Rj - Regiojet		
s 14:32	16:35	10 - nejede 24.a 31.12.,		
14:47	17:05	16 - nejede 24.12.		
s 15:02	18:05	50 - nejede 27.12.-2.1.,2.- 9.2.,29.3.,2.7.- 31.8.,		
15:32	19:05	29.a 30.10.		
s 16:02	19:45	56 - nejede 27.- 29.12.,a 2.7.- 31.8.		
e 16:09	20:05	57 - jede 27.- 29.12.,a 2.7.- 31.8.		
16:45	g 21:20	60 - jede v①-⑤,nejede 25.a 26.12.,1.1.,30.3.,2.4.,		
e 17:09		1.a 8.5.,5.7.,29.8.,1.11.		
17:45	61 - jede v⑥a 30.3.,1.a 8.5.,5.7.			
18:35	63 - jede ①-⑤a⑦,nejede 24.,25.a 31.12.,30.3. - 1.4.,5.7.,29.8.,1.11.			
19:35				
20:35				
e g 22:26 s				

by © FM2017/18 změna platí od 10.12.2017 do 8.12.2018

Proč darovat krevní plazmu

Snili jste o tom, že se stanete superhrdinou, který bude porážet padouchy a zachraňovat lidské životy? Dnes je zachraňovat můžete i bez nadpřirozených schopností. Staňte se hrdinou pomocí darování krevní plazmy.

Krev a její složky jsou nenahraditelnou lidskou tekutinou, kterou nejde uměle vyrobit. Proto je důležité krev a její složky pravidelně darovat. A jednou z možností, kterou budete nově mít, je od 2. 1. 2018 darování krevní plazmy v Břeclavi, kde se otevře zbrusu nové dárcovské centrum krevní plazmy Cara Plasma Břeclav. Jedná se o druhé dárcovské centrum této společnosti. První pobočku již čtyři roky úspěšně provozuje v Praze.

PROČ DAROVAT KREVNÍ PLAZMU?

Jak jsme již psali výše, krevní plazmu nelze uměle vyrobit, a proto je nutné, aby byla dobrovolně darována. Využívá se totiž k výrobě léků životně důležitých pro nemocné, kteří ke svému životu potřebují právě tyto léky vyrobené z krevní plazmy. Dále se plazma využívá při velkých operacích, po vážných nehodách, při léčbě rakoviny, hemofilie a u lidí s poruchami imunity. Pacienti, kteří si nemohou sami vytvořit protilátky (imunoglobuliny) v důsledku poruchy vrozené imunity, jsou proti závažným infekčním onemocněním chráněni podáním léků vyrobených z krevní plazmy.

cara plasma
BŘECLAV

VÝHODY DÁRCOVSTVÍ KREVNÍ PLAZMY

Dárce krevní plazmu může svým darováním v Cara Plasma získat spousty výhod. Pokud darujete bez žádosti o náhradu, můžete si z daní odečíst 3.000 Kč za každý odběr až do výše 15 %. Pokud žádáte o náhradu, tak jednoduchým zaškrtnutím políčka ve formuláři při registraci na recepci Vám bude po vašem úspěšném odběru vyplacena náhrada nákladů za Váš čas ve výši až 500 Kč. Dále se automaticky zařadíte do věrnostního programu, kde na Vás čekají další odměny za dané počty odběrů. Připraveno je taky spousty benefitů a soutěží pro dárce.

Adresa dárcovského centra:
J. Palacha 2613/36, Břeclav
Další informace na:
www.breclav.caraplasma.cz

INZERCE

DANĚ KONZULT s.r.o.
Daňová a účetní kancelář
Dolní 948, 691 55 Moravská Nová Ves

Ing. Milan Polach, jednatel

Mobil: +420 723 385 938
Email: info@danekonzult.cz
www.danekonzult.cz

Účetnictví
Daně
Mzdy
Poradenství

ENERGETICKY ÚSPORNÉ DŘEVOSTAVBY
Není třeba bát se dřeva

DŘEVOSPOJ
www.drevospoj.cz tel.: 731 448 130
prodej řeziva • sušení dřeva • střešní konstrukce • altány

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petrlová, P. Vlasák, S. Markovičová, Věra Hostinová, Michaela Tučková
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: prosinec 2017
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o, www.svetreklamy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 1/2018 – 22. 02. 2018
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Hody 2017

foto: Kateřina Paulíková
Miroslav Petrla
Silvie Markovičová

Vánoční jarmark

foto: Kateřina Paulíková

